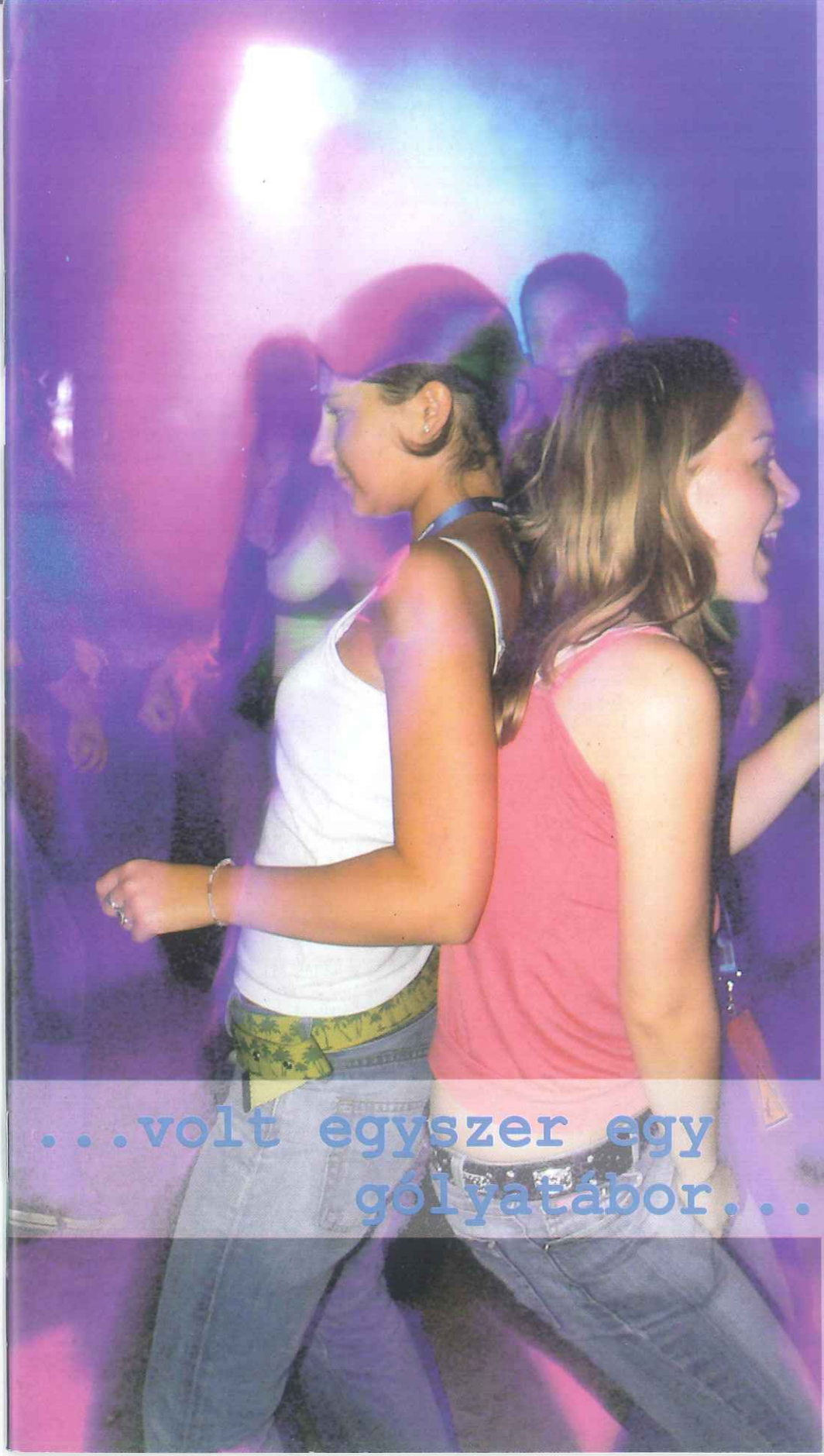

...volt egyszer egy gólyatábor...

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA

A PTE-ÁOK HALLGATÓI LAPJA

2006/2007 I. FÉLÉV 1. SZÁM

CONFABULA

A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának hallgatói lapja

Főszerkesztő

Váncsodi József
j_vancsodi@yahoo.com

Felelős szerkesztő

Szarka Dániel

Olvasó szerkesztő
Pető Nikolett
Riba János

Tördelő szerkesztő
Jakab László
Szukits Sándor

Fotó
Piski Zalán

Képregény:
http://feketemacska.freeblog.hu

Munkatársaink

Alföldi Viktória
Bartha Zoltán
Cseh Judit
Fekete Lóránd
Hornyák Árpád
Horváth-Sarródi Andrea
Kovács Emese
Lénárt Petra
Lőcsei Zoltán
Mihály Kinga
Nagy Csaba
Németh Erzsébet
Sipos Eszter
Somogyi László
Szántó Viktória
Tóth Viktória
Wu Yen-Ying
Georgios Zarifis
Zomborszky Márton

Szerkesztőség címe:
7624 Pécs Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Telefon: (72) 536-000/1541
Fax: (72) 536-112
e-mail: confabula@webmail.hu

Nyomda: PTE-ÁOK Kari Nyomda

Megjelenés időpontja:
2006. október

Megjelenik 1500 példányban

TARTALOM

Egyetem

Interjú - Prof. Dr. Sümegi Balázs 04.
Kétnyelvű ikerinterjú Beck Engelberttel 07.
Interjú - Dr. Battyáni Istvánnal a "mobil szűrőbusz"-ról 12.
HuMSIRC oldal 14.
MFHE oldal 15.
Gólyatábor 2006 - egy Gólya szemével 18.

Vélemény

A felvételi kétszer 19.
Publicisztika 24.
- A vég kezdete...?!
- A másik oldal

Kultúra

Tíz szentecia 15.
Kozmopolita oldal - Brazília 26.
Havinovella 28.
- Hősök
- Otthon
Fülhöz Szóló Ajánlatok: 30.
- Miss Kittin
- Flunk
Könyvajánló - A szex vajon mi? 32.
Kritikus Tömeg 2006 34.
Gastro oldal - Gyerünk a szabadba, ki! 35.
Vena Literatura 39.

Miegymás

Nagyon Finom Diótorta 16.
Absztrakt - az agykamrákba juttatott lefolyótisztitók 33.
Rejtvény 36.
Confabula Statisztikai Hivatal 38.

Piski Zalán fényképei - Gólyatábor 2006 22.
43.

English Pages - Viagra 40.

Deutche Seiten - Informationen 42.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

FŐSZERKESZTŐI LEVÉL

Tisztelt Olvasó!

Tizenhárom és fél óra: ennyi múlt el azóta, hogy reggel beértem az egyetemre; ezen tűnődöm, amikor lázas fáradtságban kifelé baktatok az épületből. Persze nem azért e „hosszú műszak", mert százkredites félévet akarok teljesíteni, egészen más az ok: a szálak a Confabula szerkesztőségébe futnak. Leírjak-e efféle számadatot, érdekli-e egyáltalán az olvasót, sőt, nem veszi-e egyenesen kérkedésnek? Ki tudja, annyi félék vagyunk. Belegondol-e az olvasó a sokrétű, kimerítő munkaórákba, amikor egyszerűen fitymálja vagy élvezettel olvassa a sorokat, azokat a szövegeket, amelyeket egyetlen céllal írt a szerzője, amikor nem sajnálta idejét, erejét, hogy adjon, magából, a világból egy darabkát. Erről gondolkodom még most is, a klaviatúra fölé görnyedve, pedig százfelé indulhatnék a világ ösvényein. Örömről, bánatról egyaránt értekezhetnék, hiszen annyi az impulzus e zivataros, napfénytől izzó hetekben. De már nem gondolok másra, marad a fáradt öröm, egy újabb, elkészült Confabula és a remény, mely szerint a Kedves Olvasó biztosan talál olyan írást, mely örömét szolgálja majd...

-dijó-

Minden múlandó. Az idő egyre csak folyik ki ujjaink közül, múlnak napok, évszakok, ciklusok. Véget ért Sümegi professzor dékáni ciklusa is. Ezért látogatta meg az „újságíró", hogy kérdezze múltról, jelenről, jövőről. Egyfajta tisztelgés gyanánt, melyet az elmúlt időszak érdemei minimum megkövetelnek. Meg persze az **interjú** készítőjében ott neszezett a kíváncsiság is, hogy a kutató vajon mivel tölti majd idejét, most, hogy egy nehéz stafétát másnak adott át. Aki kíváncsi, járjon utána: válaszokat a **4. oldalon** találhat az Olvasó.

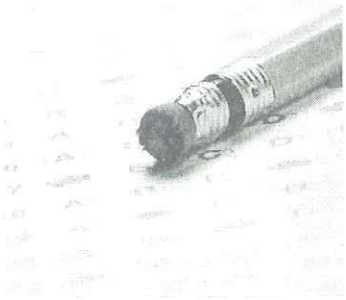

Bevallom, kevés fogalmam van arról, ami felvételi címszó alatt zajlik a mostani oktatási rendszerben. Talán hálás lehetek azért, hogy hajdan egy átlátható, egyértelmű vizsgarendszerben kellett eligazodnom. Kollégám igazi kalandvágyó: megjárta kétszer is e hétköznapi poklot, és mindkétszer sikeresen került ki az ütközetből. Hogy miért, miként, mi végre került kacifántos helyzetek egész sokaságába, arról bővebben a **19. oldalon** olvashat az érdeklődő, **Tóth Viktória** retrospektív írásában.

Van-e közülünk valaki, aki ne időzne olykor letűnt gyermekkorában. Édes, nosztalgikus állapot, mozdulatsorok, melyeket az idő nagyban megszépít, optimista színezetű ruhába öltöztet. **Bartha Zoltán** visszavezeti az Olvasót a múltba, és olyan pillanatokról lebbenti fel a fátylat, melyekben még a fehér fehér, a fekete pedig hibátlanul éjfekete volt. Talán azt is megsejthetjük, hogy vajon miért van akkora hajlamunk a valóság elferdítésére... A **Hősök** című novella a **28. oldalon** olvasható.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

INTERJÚ

Prof. Dr. Sümegi Balázs

Egyetemünkön a közelmúltban dékánváltás volt. Tiszteletünk a leköszönő dékánunkkal szemben sokféle alakot ölthet. A Confabula részéről az interjút, mint e célra leginkább megfelelő formát választottuk, és kérdeztük Dékán urat múltról, jelenről, jövőről...

Úgy vélem, ha az ember lezár egy ciklust az életében, akkor óhatatlanul hátratekint, számot vet. Ha Ön most kicsit elidőz a múltban, akkor mit emel ki dékáni ciklusával kapcsolatban?

Mikor 2003-ban átvettem a vezetést, a Kar csődben volt. Természetesen az ember nem azért vállalkozik egy ilyen feladatra, mert olyan nagyszerű ezzel foglalkozni, de akkor úgy éreztem, tennem kell valamit, különben minden össze fog omlani, ezért pályáztam. Amit kiemelnék –és ez mindenki számára nyilvánvaló–, az a német oktatás bevezetése, és az angol oktatás felfuttatása a mai szintjére, ami a karnak egy hosszú távú, pozitív kimenetelű pályát is biztosíthat. Lehetséges, hogy a hazai finanszírozási rendszer változni fog, de a külföldi programok biztosan erősödnek, és erre szüksége is van egy olyan intézménynek, mint a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kara.

Másodízben töltötte be karunkon a dékáni tisztséget, ha egymás mellé helyezi a két periódust, milyen különbségeket-hasonlóságokat lát?

Nagyon nagy a hasonlóság, mert például '96-ban szintén csőd volt. Annak idején a klinikum is teljes dékáni hatáskör alá tartozott, és annak a teljes megreformálása volt a cél. A legnagyobb probléma az volt, hogy az energiáink szinte teljes egészét a klinikák gazdaságos működtetésére kellett fordítanunk. A mostani ciklusra a klinikumot teljesen leválasztották a karról, tőlünk függetlenül működik, ennek megfelelően most az oktatásra és annak korszerűsítésére kellett koncentrálnunk.

Azon túl, hogy az Orvoskar elindult a csődből a kilábalás útján, mi az a plusz amit kapott az intézmény?

Tudja, a vezetők abba a hibába szoktak esni, hogy elkezdik dicsőíteni magukat; én nem szeretnék ebbe a hibába esni! A kívülről jövő visszajelzésekre szeretnék szorítkozni: Mint nyilván hallotta a Magyar Akkreditációs Bizottságtól a „Kiválósági Hely" kitüntető címet kapta az általános orvos képzés. Sajnos, a gyógyszerészképzésünk esetében ezt nem mondhatjuk el, annak ellenére, hogy megérdemelte volna, mert nem vált még önálló karrá. Annak, hogy a Karrá válás még nem történt meg számos oka van. Figyelembe kell venni, hogy amikor ilyen tekintetben „átvilágítanak" egy kart, akkor a legsúlyozottabban figyelembe vett paraméter a tárgyi feltételeken túl az oktatói gárda kvalitása. Az a tény, hogy 2011-ig kiválósági helynek neveztek ki bennünket, leginkább az oktatói gárdánk elismerését jelenti. Ezen túl nagyon komoly eredményünk, hogy soha annyi pályázatot nem nyert a kar, mint az elmúlt időszakban; úgy gondolom, ilyen tekintetben sem kell szégyenkeznünk, mert a dolgaink elég szépen alakultak.

Hogy látja, tartható ez a színvonal, illetve a jelen viszonyok mellett ez az oktatói gárda itt tartható?

Sok olyan probléma van, amely tőlünk független, gondolok a kialakult szabályozási rendszerre, a megszorító intézkedésekre. Mostanában úgy veszem észre, hogy az intézetünkben végzett PhD hallgatók egyharmada gyakorlatilag folyamatosan külföldön van. Amit bizonyos értelemben rossz hírnek tartok, a következő: régen ez úgy működött, hogy kiment egy hallgató, aztán két év múlva hazajött, ment helyette másik. Mostanra az a tendencia, hogy négy-öt-hat évre akarnak kint maradni. Ennek az az egyszerű oka, hogy itthon sokkal nehezebben tudnak megélni. Ez az oktatásban és a betegellátásban egyaránt zavart fog okozni. Ezek a jövő megoldásra váró problémái. Egy barátom egyszer azt mondta: „Ebben az országban mindent szétvertek, kivéve az egészségügyet. De ez sem fog sokáig így maradni."

A közelmúltban nyilatkozta Szelényi Iván szociológus, hogy külföldön sokkal kisebb a PhD képzés aránya, mert kizárólag olyanok vesznek részt benne, akik kifejezetten kutatni akarnak. Magyarországon viszont, mintha az emberek úgy éreznék, hogy PhD-cím nélkül nincsen presztízs.

Azt hiszem, ezt jól látja. Hazánkban a kórházi rendszer átalakításra szorul, melynek elengedhetetlen kelléke a kórházak központosítása. Itthon törvénybe iktatott, hogy egy klinikán csak úgy lehet valaki adjunktus, ha rendelkezik PhD-fokozattal. Gondolja, hogy valaki azért megy klinikára, hogy elzárja maga elől az előrejutást? Nyilvánvalóan nem. Ez talán a múltunknak köszönhető, hogy mind törvényileg, mind emberileg bizonyítani akarjuk, hogy nemzetközi szinten megütjük a mércét. Lehet, hogy valaki azt állítja, hogy ez rossz, ugyanakkor én jónak tartom, mert az

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

egyénben kialakítja azt a tudományos alaposságot, aminek köszönhetően később nehezebben lehet félrevezetni, és sokkal nagyobb látókört fog biztosítani.

És jó annyira a magyar képzés, hogy ez egy folyamatot jelent, nem csupán egy állomást?

Leginkább a saját környezetemről tudok nyilatkozni: Azok a fiatalok, akik PhD címet szereztek, kialakítottak magukban egyfajta igényességet. Ezen túl pedig biztosan jólesik egy fiatalnak, ha látja, hogy nagy amerikai professzorok hivatkoznak arra, amit ő mondott. Az viszont egyértelmű, hogy azok számára jó a PhD képzési rendszer, akik vezető beosztásúak lesznek. És, ha azt kérdezi, hogy van-e olyan, aki a cím megszerzése után nem fejlődik tovább, akkor erre a válaszom: igen. Ebben leginkább az arányok a fontosak, de mint ahogy sok minden nem, ez sem tökéletes. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a szélsőséges irányokba sem szabad elmenni. Amit legkevésbé tartok szerencsésnek az, hogy a szakvizsga megszerzése után a fiatalok nagyon hosszú időre elmennek külföldre, és ennek a középpontjában egyértelműen az anyagi boldogulás áll.

Nemrégiben egy politikusunk azt nyilatkozta, hogy jónak tartja, ha a magyar orvosok külföldön próbálnak szerencsét, mert új környezettel, új technikákkal ismerkednek meg. Holott úgy érzi az ember, inkább ezzel akarják levenni a saját vállukról a felelősség terhét.

Ez világos. De engedje meg, hogy ne kommentáljam a politikusaink nyilatkozatait, az egészségpolitikusokat különösen ne...

Radikálisan átalakult a közelmúltban mind a felvételi, mind az oktatási rendszer. A kreditrendszerrel kapcsolatban szeretném hallani néhány gondolatát.

Amit világosan kell látni: Ha maga szabad bölcsészetet tanul, akkor szinte mindegy, hogy melyik filozófussal kezdi, talán az sem probléma, ha az ókori filozófiát hagyja utoljára. De arra befizetnék, ha valaki úgy tanulna belgyógyászatot, hogy előtte nem tanult farmakológiát, biokémiát. Itt kicsit

jobban egymásra épülnek a dolgok. Láttam sok külföldi egyetemet, ahol kreditrendszer van, és a hallgatók mégsem össze-vissza veszik fel a tárgyakat. Esetleg a fő vonaltól kissé távolabb eső tárgyakkal lehet variálni. Egy dolgot mindenképpen szeretnék kiemelni: amit nem sikerült megváltoztatni az egyetemen, és amit kudarcnak élünk meg, az, hogy a hihetetlen mennyiségű óraszámot nem sikerült csökkenteni. Sajnos néhány tárgy hatalmas óraszámát az évtizedek alatt kialakult vélt-presztízs miatt nem lehet csökkenteni, ez egy súlyos belső probléma, de sajnos ez az összes magyar egyetemre igaz. Ezt mindenütt tudják a vezetők, csak a status quo-t nehéz megváltoztatni. Fals gondolat, és egyáltalán nem biztos, hogy az a tárgy, amely tíz kredit, többet ér annál, ami csak négy, hiszen a gyomorbetegnek a gyomra a fontos, a szívbetegnek pedig a szíve. Ugyanakkor óriási lehetőség rejlik a multimédiás oktatásban, és a képzési struktúra átgondolt átalakításában. Az a gond –és ezt nem is biztos, hogy kritikaként mondom–, hogy az egyetemek lassan mozgó struktúrák, ennél lassabban csak az egyházak mozdulnak...

Most, hogy nem a dékáni teendőkkel kell foglalatoskodnia, bizonyára több ideje jut majd a saját szakterületére. Milyen tervek foglalkoztatják?

Tudja, hány PhD-s van az intézetben, akik részben vagy teljes mértékben velem dolgoznak? Körülbelül tíz, persze, ha megnézné papíron, lehet, hogy azt mondaná, csak kilenc. Többen oktatói státuszban vannak, és amint meglesz az eredményük, jelentkeznek, mint önálló felkészülő. Ez önmagában nagy feladat. Ezen túl –nem akarok dicsekedni–, a tudományos kutatások gőzerővel folynak. Több időm lesz oktatni, vagy az oktatással foglalkozni. Egy valamit azért ne felejtsenek el: Ez a három év egy őrült vesszőfutás volt, amely során kétszer volt csődbiztos az egyetemen... A folyamatos káosz és zűrzavar roppant megterhelő, váratlan események, melyek úgy jönnek a dékánnak az égből, hogy nem is gondol rá. Ebben az is közrejátszik, hogy Magyarországon általában mindenre van tíz szabály, és ebből általában egyet sem tartanak be. Viccesesen fogalmazva, ezért például, bevezetném azt, hogy a törvények maximum egy gépelt oldal terjedelműek lehessenek; amit ott nem tudnak leírni, azt tartsák titokban.

A dékánság végének van egy másik eredménye is, mint egyik kollégám mondta tegnap, amikor bejöttem az intézetbe: „Te Balázs, sokkal nyugodtabbnak és vidámabbnak tűnsz..."

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Köztudottan jó előadó. Milyen viszony fűzi az oktatáshoz?

Mindig is szerettem előadni. Ebben sajnos a két dékáni periódusom nagyban visszavetett. Ebben a legrosszabb a tervezhetetlenség, ameddig dékán voltam, gyakorlatilag az év eleji előadói beosztás egy vicclapba illő dolog volt. Ezt el sem hiszi az, aki nem tapasztalta.

A szakterületén mi áll legközelebb Önhöz?

A mitokondriális folyamatokkal kezdtem foglalkozni '75-ben, ez mostanáig jelen van. Jelenleg a mitokondriális membránstabilitást, illetve a sejthalál különféle típusaiban betöltött szerepét kutatjuk, ehhez kapcsolódóan a PI3-kináz-Akt , ERK-útvonal, illetve PARP szerepe a jelátviteli folyamatok szabályozásában. Különféle együttműködésben kifejlesztettünk egy anyagot, amely védi a bőrt a napfénykárosodástól, és ez olyan szinten van, hogy a Christian Dior végrehajtott egy humán kísérletet, amely gyönyörűen sikerült. Ezen túl a Gyógyszerkémiai Intézettel együttműködésben rengeteg PARP gátlót szabadalmaztattunk, amelyek iránt külföldön komoly az érdeklődés. Sorolhatnám még tovább, de lényegében a sejthalál és bizonyos jelátviteli folyamatokkal foglalkozunk kiemelten. Mikor tavaly tartottam egy előadást a kinázokról, és nagyjából mindent elmondtam, feltettem a kérdést a hallgatóságnak, hogy tulajdonképpen miért is foglalkozunk mi ezekkel a dolgokkal, aztán felvetítettem az utolsó képet, mely egy, a Nature-ből vett cikket mutatott, és a címe körülbelül a következő volt: „Kináz inhibitorok, a XXI. század gyógyszerei...".

Biztosan több szabadideje is marad. Mivel fogja eltölteni?

Megmondom: október 21-én megyek Bécsbe, az Operába. Szóval több operát fogok hallgatni, ez egészen biztos. Többet fogok publikálni, súlyzózni, biciklizni. Vannak földjeim is, de ez a fajta munka nem tud lekötni; többnyire fogadok valakit, hogy kaszálja le, mert nem akarok bírságot fizetni. Apám és nagyapám is szerette a kertészkedést, de ez nem öröklődött át rám, úgy látszik én valamilyen mutáción estem át, ezt be kell vallani.

Tudom, nehéz a jövőbe tekinteni, de, ha ismét dékánválasztásra kerülne sor, megmérettetné magát újra?

Egészen biztos, hogy nem. Soha nem leszek többé dékán, ezt kijelenthetem. Kétszer belevágtam, azt gondolom, nem sikertelenül, meg lehet nézni a különféle adatokat. Szép volt, jó volt és ennyi elég is belőle. Aki ezen egyszer végigment, az tudja, hogy micsoda tortúra, mekkora kihívás. Azt nem jelentem ki, hogy, ha a tudomány területén adódik valami, azt visszautasítom, hiszen teljesen más természetű. Szeretem az oktatást, a kutatást, a munkatársaimat. Szerencsémre örömmel járhatok be a munkahelyemre, mert remek közeg vesz körül. Emellett vezető lapokban tudjuk közölni az eredményeinket, ami szintén nem mellékes. Amióta egyesült a két intézet, ebben az épületben négy ember szerzett akadémiai doktori címet, most van előkészületben az ötödik. A sikerélmény a mindennapok velejárója, e nélkül nehéz lenne tovább dolgozni. Ez egy sokkal szebb terület: nincsenek hátsó szándékok, nincsenek betartások, ha az ember a természettel hadakozik, akkor az egy tiszta csata, igaz, mindenért meg kell küzdeni, de nem talál egy törvénybejegyzést, amely lehetetlenné teszi a dolgot. Nagy dolog, hogy a természet törvényei nem változnak... A környezet csodálatos, még akkor is, ha Ön azt mondja, hogy lepereg itt-ott a festék, de az EGYETEM értékét nem a falak, a tető, vagy a benne lévő gépek adják, hanem a benne lévő emberek.

-Váncsodi József-
Fotó: Piski Zalán

Egy dúsgazdag ember magához hív három mesterembert, és a következőt mondja nekik:
- Uraim! Itt egy nagy halom tégla, ha önök a házamat úgy felépítik, hogy az utolsó darabig az összes téglát felhasználják, akkor a bérükön túl busásan megjutalmazom önöket...
A kőművesek lázasan dolgoznak, de végül mégis megmarad egyetlen egy tégla. Mikor visszatér a megbízó, így szól:
- Uraim! Ez a részemről csupán egy játék volt. Nagyon jól dolgoztak, ezért fizetséget és jutalmat egyaránt kapnak.
A kőművesek nagyon megörülnek, és úgy döntenek, három egyenlő részre osztják a téglát, hogy emlékként örökké megmaradjon. De mégsem tudják úgy elharmadolni, hogy az tökéletesen egyforma legyen, így megegyeznek, hogy együttes erővel feldobják azt, és aki elkapja a visszahulló téglát, azé. Lóbálnak: eeegy, keeettő, hááárom, és a tégla a magasba repül. De nem esik vissza.

Egy nő átöltözik, ha:
vásárolni megy, megöntözi a virágokat, kiviszi a szemetet, felveszi a telefont, könyvet olvas, postát bont stb.
Egy férfi kiöltözik, ha:
esküvője van, temetésre megy, meghal.

Az orvos kihívja a vízvezeték-szerelőt.
Amikor a szaki átnyújtja a számlát, az összeg láttán kikel magából:
- Egy ilyen egyszerű munkáért hogy van képe ennyi pénzt elkérni!?!
Én orvos létemre nem keresek ilyen sokat!
- Tudom. Ennyit én se kerestem, amig orvos voltam...

Mi az abszolút pech?
Valaki magába zárkózik és elveszti a kulcsot.

INTERJÚ

Kétnyelvű ikerinterjú Beck Engelberttel, a Tanulmányi Hivatal vezetőjével

Talán emlékeztek a májusi számra, mikor is elbúcsúztattuk Kálmán Sándorné Erzsi nénit, aki nyugdíjba vonulása miatt köszönt el -fájó szívvel- a tanulmányi osztálytól. Utódjával, Beck Engelberttel beszélgettünk el múltról, jelenről és jövőről. Az interjú rendhagyó módon két nyelven készült el, hiszen az Ő sorsa –német TO-s múltjára való tekintettel- a német hallgatókat is érdekli. Aki beszéli a nyelvet, ajánlom szeretettel a másik riportot is elolvasni, hiszen a kettő nem egymással megegyező tükörfordítás, hanem teljesen különállóak.

Mikor és miként kerültél ide az egyetemre?

2004. májusában kerültem ide, egy véletlen folytán. Kedves barátunk mesélte, hogy az Orvoskar német nyelvű képzést szeretne indítani és kérdezte, miért nem veszem fel velük a kapcsolatot, hátha kell nekik munkaerő... és kellett. Előtte Németország pécsi konzuli képviseletén dolgoztam félállásban irodavezető-helyettesként és éppen nyolc órás munkahelyet kerestem...

Egy kicsit a múltról: van valami különlegesen emlékezetes élményed a Német Program Irodán eltöltött évekről? Milyen nehézségek voltak a német program beindításakor?

Mint említettem, az Orvoskar előtt a német igazgatásban dolgoztam, teljesen más munkafolyamatokhoz voltam hozzászokva. Kicsit idegen volt, meg kellett szokni, de kis idő elteltével nagyon megszerettem. Az elején az angol programon volt egy asztalom, onnan kezdtem el egy ceruzával a kezemben dolgozni. Később kiderült, hogy ez nem igazán egyemberes munka, így elég hamar a rendelkezésemre bocsátottak két státuszt. A kezdés tehát nem volt könnyű, de sok segítséget kaptam és végül be tudtuk indítani a képzést.

Mire emlékszel vissza szívesen?

Az első évfolyam nagyon emlékezetes, mindenkit név szerint ismertem, sőt a szüleiket is, hiszen meg kellett győzni őket arról, hogy igaz, mi csak most kezdünk el németül oktatni, de azért jöjjenek ide, bízzanak bennünk. És ez nagyon nehéz volt. Nagyon sok, köztük szakmabeli, orvos szülőt kellett meggyőzni, hogy higgyenek a Pécsi Tudományegyetemben, higgyenek a Karban és jó lesz itt a gyereküknek. Két év eltelte után ezektől a szülőktől most rengeteg telefont kapok, megköszönik a munkámat, munkánkat. Köszönik, hogy itt lehettek a gyerekek, akik nagyon jól érezték magukat nálunk. Jönnek a testvérek is Magyarországra, jó néhányan pedig nem is mentek haza, hanem itt maradtak és ez nagyon jó érzés.

Megmaradtál valamilyen formában a Német Programon is, vagy ezentúl már csak a magyar TO-n fogsz ténykedni?

Azt kell mondanom, hogy ezt a TO munkát én egy kicsit másképp látom, másképp fogom fel, ahogy az eddig szokás volt. Úgy gondolom, hogy van a Hallgató. Pont. Teljesen mindegy, hogy ez a hallgató magyar, német vagy angol nyelven tanul, hogy fogorvos vagy gyógyszerész... ha hozzám vagy a munkatársaimhoz bejön egy hallgató, akkor megpróbálunk rajta segíteni. Azt gondolom, hogy ez így működik, függetlenül attól, hogy ez szervezetileg hogyan van strukturálva, minden hallgatóval ugyanúgy kell bánni, foglalkozni. Természetesen a mai napig is szoros kapcsolatban állok a német hallgatókkal, tudják, hogy bízhatnak bennem, bármilyen probléma merül is fel. Oktatok is, ezért tudom, milyen sztereotípiák működnek, mit gondolnak a magyar és idegen nyelvű képzés diákjai egymásról és egymás lehetőségeiről. Azt próbálom elérni, hogy senkinek se az legyen a benyomása, hogy itt a külföldiek bármilyen előnyben részesülnek. Viszont ugyanez működik a külföldiek részéről is, őket is fel kell világosítani arról, hogy a magyarok sem ingyen tanulnak itt, hanem az ország és a szüleik adójából.

Változik-e avagy fog-e változni a Tanulmányi Osztály működése a vezetőváltás által és szükségesek-e ezek a változások?

Igen, a Tanulmányi Osztály Tanulmányi Hivatallá alakul át, amely magába foglalja a korábbi angol és német program teljes körű tanulmányi adminisztrációját. A változások feltétlenül szükségesek és nem csupán szervezeti szinten, hiszen érvénybe lépett az új felsőoktatási törvény. Nagyon fontos változás, hogy szeptembertől van egy új egyetemi vizsgaszabályzat, ami eddig nem volt. Ez annyit takar, hogy a PTE összes karának hallgatójára ugyanaz fog vonatkozni. Végre kell hajtani az új törvényt, a teljes tanulmányi adminisztráció alapgondolataiban fog megváltozni és készülni fog egy ügyrend, ami pontosan leírja ezeket a változásokat. Sok minden változik tehát, de elsősorban nem a személyi változás, hanem a törvényi környezet miatt. És hát itt van ugye a kreditrendszer... már negyedévesek tanulnak ebben a rendszerben, olyan stádiumba értünk,

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

hogy innen már nincs visszaút. Meg kell szokni azt a gondolatot, hogy megszűnt az évfolyam és a csoport mint fogalom. Ezek csak addig léteznek, amíg mi első nap beosztjuk a hallgatókat. Onnantól kezdve gyakorlatilag mindenki azt csinál, amit akar. A kreditrendszer nagyon sok szabadságot ad a hallgatóknak, amivel sokszor nem tudnak mit kezdeni. Sokszor egyszerűbb lenne, ha nem lehetne vizsgaidőpontot választani, hanem le lenne írva, hogy mikor kell menni melyik tantárgyból és akkor talán nem kerülnének a hallgatók időzavarba a dátumtologatások miatt vagy mert a végére nem marad időpont. Ennek a fajta szabadságnak tehát hátulütői is vannak, meg kell tehát tanulni élni vele, a hátrányaival és az előnyeivel egyaránt.

Mit tartasz alapvetően fontos emberi tulajdonságnak a Tanulmányi Hivatal (TH) dolgozói között?

Az empátia a legfontosabb. A TH dolgozóira sokszor úgy tekintenek, mintha mi lennénk a pandúrok. A mi feladatunk a rendeleteket, a törvényt, a tanulmányi vizsgaszabályzatot végrehajtani... Nehéz dolog, sokszor el kell mondani a hallgatónak, hogy ott van a korlát, a határ. De ugyanúgy sokszor az oktatónak is, hogy nem lehet úgy, ahogy ő szeretné, mert a törvény nem engedi. Sokszor az új törvényt, vagy például a kreditrendszert egyenesen velünk azonosítják, holott nem mi gondoltuk ki, nem mi találtuk ki, hogy ez így legyen, mi csak végrehajtjuk. A TH másik fontos feladata egy afféle tanácsadó szervezeté: mi ismerjük a lehetőségeket, a TVSZ-t, tudunk tanácsot adni, hogy ezt a rendszert hogyan lehet jól használni,

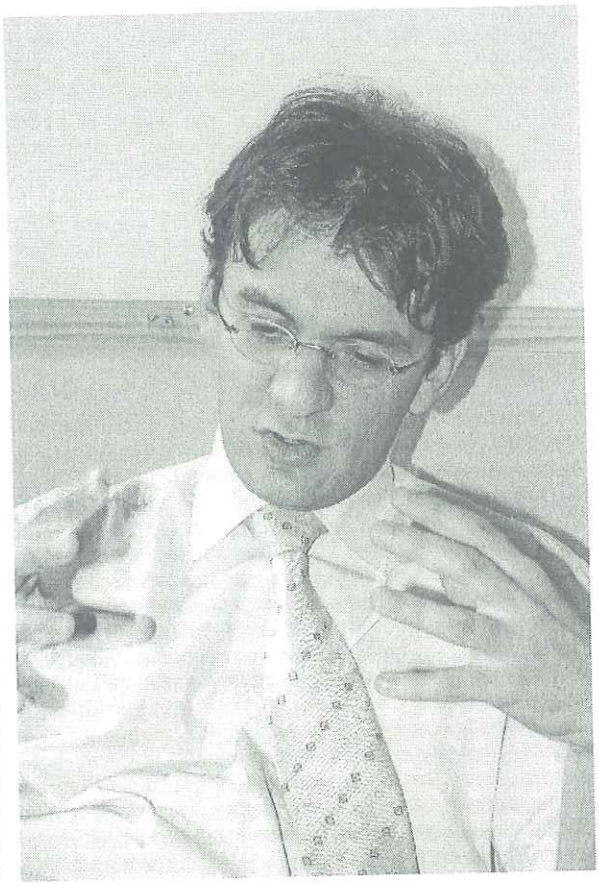

hogyan lehet okosan mozogni ezeken a határokon belül. Végül, de nem utolsó sorban pedig néha egyszerűen csak arról van szó, hogy leülhessen a diák és elpanaszkodhassa, hogy megbukott valamilyen tantárgyból és most akkor hogyan tovább... mi végighallgatjuk, a hallgató kiereszti a gőzt és végül némileg megnyugodva megy el tőlünk. Van egyfajta szociális komponens is a munkánkban, amire nagy szükség van, és nem csak a külföldi hallgatóink esetében.

Mi a véleményed a mai orvostanhallgató-társadalomról? Magyarokról és külföldiekről egyaránt. Érezni mentalitásbeli különbséget?

A különbség egy jó szó. Sajnos nemigen keveredik ez a három csoport. Talán kicsit azért is, mert nincs is igazán sok lehetőségük rá. A mentalitás... a külföldi hallgatók jelenléte által teljesen más kultúrák is jelen vannak a karon, mint az itthoni, ami óhatatlanul felszínre hozza a másság mint jelenség konkrét tematizálódását. A német hallgatók teljesen más oktatási-középiskolai háttérrel jönnek, sokan itt tesznek életükben először szóbeli vizsgát. Nincsenek ehhez a mennyiséghez, ehhez a tempóhoz hozzászokva. Eleinte általában az szokott problémát jelenteni, hogy idejönnek és úgy gondolják, szinte otthon vannak, hiszen az anyanyelvükön folyik a képzés, csak éppen másképp hívják az országot. Ezután jön a felismerés időszaka, amikor rájönnek, hogy ez nem egészen így van. Kicsit lázadoznak, majd szépen lassan akklimatizálódnak. Végül büszkék arra, hogy itt vannak, és sikerült legyőzniük az akadályokat. És mindamellett, hogy tanulnak, megismerhetnek egy másik országot, egy idegen kultúrát és egy kicsit más életmódot. A magyaroknak ebből a szempontból sokkal könnyebb, annak ellenére, hogy a középiskola és egyetem közti váltás egy nagyon nagy lépés és azért nekik is nagy a kontraszt. Teljesen más gondolkodásmódot kíván: nagyobb a szabadság, mint említettem, de sokkal nagyobb a felelősség is, amit nem könnyű egyensúlyban tartani és a külföldiek esetében erre még a nyelvi, kulturális különbségek is rárakódnak. Más különbséget nem tudnék tenni. Emberek. Hallgatók. Aranyosak mind!

Sokan rácsodálkoznak nem mindennapi keresztnevedre... milyen kötődésed van Németországhoz?

Apai nagyszüleim kitelepített baranyai svábok, az Engelbert nevet a vokányi nagyapám után kaptam. Magyarországon születtem, Németországban nőttem fel, ott kezdtem az egyetemet is. Édesanyám magyar, édesapám német, mindkét nyelv az anyanyelvem, bár a német a domináns. Magyarul írni-olvasni akkor kezdtem, amikor idejöttem az egyetem Bölcsészettudományi Karára német nemzetiségi szakra, mert rendkívül érdekelt ez a terület. Az egyetem mellett másfél évig az Országos Mentőszolgálatnál voltam ápoló, amit nagyon szerettem csinálni, sokat tanultam közben, lehetőségem volt a nyelvet és a kultúrát igazán megismerni s a mai napig örömmel tölt el, amikor találkozunk a régi kollégákkal.

Beszélnél kicsit a családodról?

Szintén kétnyelvű feleségemmel két kislányunk van, egy ötéves és egy öthónapos, akik nagy örömöt jelentenek számunkra nap mint nap. Szüleim Németországban élnek, édesapám orvos, édesanyám eredetileg fogtechnikus, sok szálon kötődöm az egészségügyhöz. Családom egyik fele

Magyarországon, másik Németországban. Megszoktam az úton levést, számomra ez már alapállapottá vált.

Két nyelven nevelitek a gyerekeket?

Igen, igyekszünk úgy élni mindennapjainkat, hogy mindkét nyelvet egyaránt használjuk, de néha nehéz következetesnek maradni, különösen a spontán megnyilatkozásoknál, mint például tüsszentés után...

Szívesen vennéd, ha később a lányok is külföldön folytatnák tanulmányaikat?

Mi az hogy! Fontosnak tartom, hogy minél többet lássanak ebből a világból, hiszen úgy lehet igazán sokat tanulni, minél többet megtapasztalni. Magam is voltam egy évet Amerikában, ami nagyon sokat jelentett a későbbi életem során.

Mivel foglalkozol szívesen szabadidődben?

Nagyon szeretek túrázni, szeretem a Mecseket, szeretek a çsaládommal, barátainkkal kirándulni, közös programokra járni. Szeretek olvasni, nagyon érdekelnek a nyelvi és kulturális különbségek, a kultúraközi kommunikáció, doktoranduszként is ezzel a tudományterülettel foglalkozom. És nagyon-nagyon szeretem a jazz-t, ha egyszer időm engedi majd, szeretnék megtanulni szaxofonon játszani...

-Viktória-
holdraforgo@yahoo.de
Fotó: Piski Zalán

Gespräch mit Engelbert Beck

**"Es gibt keine ausländischen Studenten...
...wir sollten einfach nur von Studenten reden."**

Für den ersten deutschen Studienjahrgang war Herr Engelbert Beck als Leiter des deutschen Studienbüros unentbehrlich. Mittlerweile ist er zwar als Leiter des Studienreferats tätig, doch die Aufgabe als Bindemitglied zwischen Deutschen und Ungarn hält er immer noch inne.

Sie haben dieses Jahr das deutsche Studienbüro verlassen. Sind Ihnen die deutschen Studenten auf die Nerven gegangen?

Nein, ich war sehr gerne im deutschen Studienbüro. Vor allem liegt mir der erste deutsche Jahrgang sehr am Herzen, weil wir gemeinsam den schwierigen Anfang durchgemacht haben. Das Studienbüro und die ersten Deutschen haben ein sehr gutes Verhältnis aufbauen können. Man konnte sich gegenseitig auch das sagen, was nicht so gut gelaufen ist.

Welcher Grund hat Sie dann bewegt, ins ungarische Studienreferat zu wechseln?

Die letzte Leiterin der ungarischen Studienabteilung, die hier 42 Jahre lang gearbeitet hat und eigentlich seit vier Jahren schon in Rente ist, hat gesagt: ich muss jetzt irgendwann aufhören. Als sie mich als Nachfolger vorgeschlagen hat, konnte ich natürlich nicht nein sagen.

Sie sind eigentlich prädestiniert für den Posten im deutschen Studienbüro als deutsch Ungar oder ungar Deutscher. Was tun Sie heute noch für die deutschen Studenten?

Die Studienadministration musste aufgrund des neuen Hochschulgesetzes reformiert werden, davon sind direkt auch die deutschen Studenten betroffen. Meine Arbeit erstreckt sich auf die Studienverwaltung der ganzen Fakultät. Viel wichtiger ist aber der persönliche Kontakt mit den Studenten. Sie halten mich auf dem Flur an und haben mal eben kurz eine Frage. Manchmal dauert es so eine halbe Stunde, bis ich auch nur das Ende des Flurs erreiche. Sie sehen mich glücklicherweise als

Vertrauensperson aus der Heimat und dies bedeutet mir sehr viel, so habe ich auch weniger Heimweh nach meiner anderen Heimat.

Sind Sie schon länger an dieser Universität tätig?

Nein, ich habe mit Aufbau und Start des ersten deutschen Jahrgangs in 2004 begonnen, selbstverständlich gemeinsam mit dem Initiator des deutschen Studienganges, Professor Ohmacht und Professor Emeritus Mess. Zuvor war ich im Büro des deutschen Honorarkonsuls tätig und habe nach neuen Perspektiven Ausschau gehalten. Als mir ein guter Freund

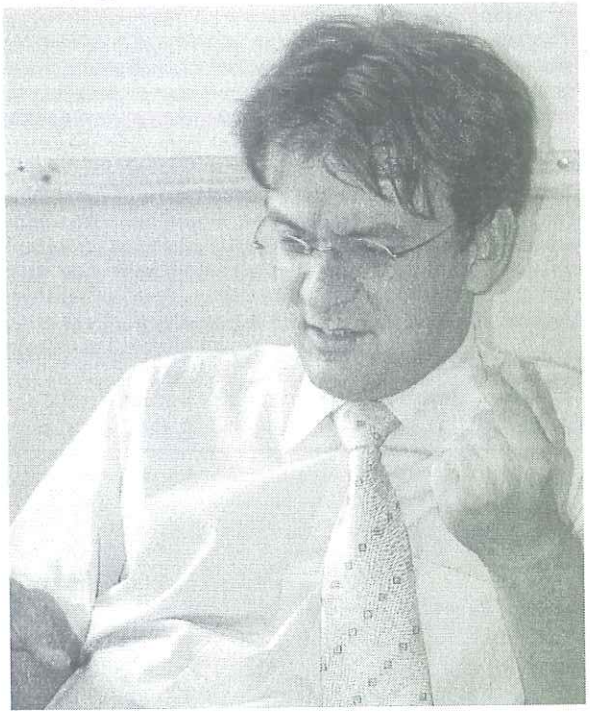

erzählte, dass die Medizinische Fakultät einen deutschsprachigen Medizinstudiengang ins Leben rufen möchte, habe ich Professor Ohmacht aufgesucht, der mich dann auch gleich als Studienkoordinator anstellte.

Worin bestand Ihr Interesse abgesehen von der Arbeit mit Deutschen?

Ich komme aus einer Medizinerfamilie und während meines Studiums bin ich im Gesundheitswesen tätig gewesen. Im Konsularbüro habe ich oft mit Deutschen im Ausland zu tun gehabt und nun bot sich an, beides zu kombinieren.

Warum sind Sie nach Ungarn gekommen?

Zum Studium bin ich nach Pécs gekommen, habe hier meine Frau kennen gelernt und bin hier gerne sesshaft geworden. Durch meinen familiären Hintergrund hat mich das Land und die Sprache interessiert. Ich bin übrigens ewiger Student. Im Moment bin ich Promotionsstudent im 4. Semester in Sprachwissenschaften.

Sie sind ja nicht nur Student sondern auch Lehrer!

Richtig, ich habe anfangs ungarische Studenten medizinisches Deutsch als Fachsprache beigebracht. Im Moment halte ich Wahlfächer, die sich zum Beispiel mit interkultureller Kommunikation im Gesundheitswesen beschäftigen. Das mache ich ganz gerne, weil ich die Studenten von einer ganz anderen Seite sehe. Sonst bin ich immer der „steife Bürokrat", aber im Unterricht kann man sich auch mal einfach nur Mensch sein und engeren Kontakt zu den Studenten knüpfen.

Beschreiben Sie mal die deutschen Studenten hier!

Die gerade angekommenen Deutschen denken meist, dass sie hier zu Hause sind, nur das Land heißt anders liegt und geographisch woanders. Wenn sie dann irgendwann schmerzliche Erfahrungen machen, folgt die Phase des Aufstandes. Sie kommen und beschweren sich, wollen, dass alles so wird wie zu Hause. Irgendwann akklimatisieren oder assimilieren sie sich sogar hier vollkommen und sind stolz auf das, was sie geschafft haben. Jetzt Mitte September sind die deutschen Studenten des ersten Jahrganges 2004 zu Besuch wieder in Pécs, obwohl sie die Stadt erst im Mai verlassen haben. Mittlerweile erinnern sie sich trotz aller Schwierigkeiten nur noch an das Schöne und Gute.

Wie schaut der Kontakt zwischen den verschiedenen Studenten an dieser Uni aus?

Leider fehlt die Verbindung zwischen den deutschen, englischsprachigen und ungarischen Studenten. Wenn ich hier ein wenig Luft bekomme, werde ich mich gemeinsam mit dem neuen Dekan und der Studentenselbstverwaltung dafür einsetzten, dass es hier aus jeder Hinsicht nur Studenten und nichts anderes gibt, dass sich die Studenten miteinander treffen und Dinge gemeinsam erledigen.

Mit der Wahlfach, an dem Deutsche gemeinsam mit ungarischen Studenten teilgenommen haben, haben Sie doch einen Grundstein gelegt.

Richtig. Wir haben hier Europa vor der Tür, wir müssen uns nur dem anderem gegenüber öffnen.

Sind die Deutschen genug offen für die Ungarn?

Am Anfang sicherlich nicht. Zunächst schützt man sich wie ein kleiner Igel, der allmählich mal sich traut, den Kopf und später die Füße herauszustrecken, um mal zu gucken, was da so ist und auf den anderen zuzugehen. Mit der Zeit wächst die Offenheit.

Was können wir denn in Deutschland gegen die Vorurteile über die deutschen Medizinstudenten in Ungarn machen?

Bedauerlicherweise müssen Sie sich ständig rechtfertigen, dass Sie sich in Ungarn die ersten vier Semester gekauft hätten. Aber Sie zahlen hier Studiengebühren, weil Ihre Eltern hier keine Steuern zahlen. In Deutschland kaufen Sie Ihr Studium auch. Es ist nicht umsonst. Sie bekommen hier aber auch Kompetenzen vermittelt, die anders sind als in Deutschland. Zum Beispiel weiß ich, dass die Studenten, die hier Anatomie absolviert haben, in Deutschland wegen der Handfertigkeit und Kenntnissen bestaunt werden. Ein weiteres Plus besteht darin, dass Sie ein Land kennen gelernt haben, dass anders ist als zum Beispiel England oder Amerika. Hier erleben Sie völlig andere Lebensweisen und Mentalitäten, treffen auf Menschen, die von 350 Euro pro Monat leben. Das wird Ihnen auch helfen, als Arzt Empathie und Offenheit zu bekommen.

Kann man denn irgendwie gegen den Gedanken ankämpfen, dass man hier auf jeden Fall nur zwei Jahre bleibt und aus diesem Grund nicht sich richtig integriert?

Wenn in vier Jahren der erste deutsche Student das Diplom als Absolvent dieser Uni erhält, wird es auch eine Perspektive und Realität für die zukünftigen Studenten geben. Für Sie stand ja noch nicht einmal fest, ob ein fünftes Semester in Pécs zu Stande kommt.

Aber deutsche Absolventen dieser Uni gibt es doch schon, oder?

Richtig, es gab zum Beispiel eine Studentin aus Heilbronn, die hier im englischsprachigen Programm studiert hat und mit der Approbation nach Deutschland gegangen ist und dort die Approbation von Baden Württemberg anerkennen ließ. Ich muss noch dazu erzählen, dass diese Studentin nach dem Physikum nach Deutschland gewechselt hatte, ein Jahr später jedoch so viel Fernweh nach Pécs bekam, dass sie sich hier wieder einschrieb. Soweit ich weiß, macht sie momentan ihre Assistenzarztausbildung in Norwegen.

Da Ungarn jetzt zur EU gehört, ist es wohl kein Problem, die Approbation anerkannt zu bekommen?

Das war auch vorher kein Problem wegen eines zwischenstaatlichen Abkommens zur Anerkennung der Studienleistungen. Durch die EU hat sich in dieser Hinsicht inhaltlich nichts geändert. Auf einmal kommen auch deswegen sehr viele Studenten, nicht nur aus Deutschland, sondern auch aus dem übrigen Westeuropa hierher.

Wachsen Ihre Kinder bilingual auf? Befolgen Sie die 1:1 Regelung, dass Ihre Frau mit den Kindern Ungarisch und Sie mit ihnen auf Deutsch kommunizieren.

Meine Frau verwendet Ungarisch und ich beide Sprachen, da ich zwei Muttersprachen habe. Ansonsten wäre dies nicht authentisch. Bei uns ändert sich also die Regelung auf 1:2.

Würden Sie Ihre Kinder irgendwann mal nach Deutschland lassen?

Ich würde mich freuen, wenn meine Kinder ins Ausland gingen, egal ob in die Ukraine oder nach Texas. Ich selbst habe während der Gymnasialzeit ein Jahr in Amerika verbracht und weiß, dass man im Job nicht mehr so flexibel sein kann. Deswegen muss man jede Chance als Schüler oder Student nutzen.

Apropos Ausland. Können wir als deutsche Studenten in Ungarn auch ins Ausland?

Sie können ein Jahr passivieren und ins Ausland gehen. Ich würde vorher besprechen, welche Fächer Sie in Deutschland, Amerika oder Italien belegen müssen, damit Sie nahtlos hier weitermachen können. Es gibt verschiedene Stipendien und Programme. Kommen Sie einfach noch mal auf mich zu...

-Wu Yen-Ying-
Foto: Zalán Piski

„Original italienische Gerichte im Herzen der Stadt"

Bei einer Bestellung über 5000 Ft ausser Haus gibt es 15% Rabatt.

***

Beim Verzehr in unserem Haus mit Studentenausweis 10% Rabatt.

***

Auftrag: 72/216-055, 72/532-189

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

INTERJÚ

Dr. Battyáni István a „mobil szűrőbusz"-ról...

A Humánerőforrás-fejlesztési Operatív Program keretében a PTE Orvostudományi és Egészségtudományi Centrumában megvalósuló Térségi Szűrő és Diagnosztikai Központ, ezen belül a „mobil szűrőbusz" részleteiről kérdeztük Dr. Battyáni István egyetemi docens, klinika igazgató Urat...

Először is szeretnénk megkérdezni, mi is az a „mobil szűrőbusz" tulajdonképpen?

A létrehozandó Térségi Szűrő és Diagnosztikai Központ, lakosság közeli mobil szűrési szolgáltatását végző, valójában „sok szakmás" szűrésre alkalmas kamion. A mobil szűrés célja az egészségügyi szolgáltatásokhoz való jobb időbeli és térbeli hozzáférés esélyének biztosítása a régióban élők számára, és ezen keresztül, a munkaképes korú lakosság egészségi állapotának javítása, valamint a munkaerőpiacon az elhelyezkedés esélyeinek növelése. Itt tehát valójában egy komplex szakmai programról van szó, melyet két és fél évvel ezelőtt, a HEFOP 4.3.2 pályázat beadásakor készítettünk, és a pályázat megnyerésével most érkeztünk a megvalósítási fázisba.

A közel 2,2 milliárd forintos beruházás lehetőséget kíván adni a régió számára egy egyetemi tudásbázissal rendelkező, járóbeteg szintű szűrő-és diagnosztikus-központ létrehozására, amely egy mobil szűrési rendszer bevezetésével helyi feladatain túl képessé válik arra, hogy segítse a hátrányos helyzetű kistérségek felzárkóztatását, a távolabbi településeken élő lakosság közeli ellátásának javítását.

Hol tartanak most a kivitelezésben?

Még folyamatban van a szűrésdiagnosztikai központ kivitelezése. Ennek a megvalósítási határideje 2007. május vége. A mobil szűrés szempontjából előnyt jelent, hogy bonyolult és hosszadalmas átépítések nem terhelik, tehát a szűrőkamion beszerzése után a szakmai funkció azonnal megkezdhető. A szűrőkamiont már idén május végén beszereztük, ennek a próbaüzeme zajlott a nyáron, és zajlik még most is. Reményeink szerint a közeljövőben, néhány héten vagy egy hónapon belül el tudjuk kezdeni a tényleges szűrési tevékenységet.

Kinek a fejéből pattant ki a mobil szűrőbusz ötlete?

A szükség és az egészségügy forráshiányos helyzete kényszerítette ki a pályázatot. A diagnosztikus géppark és a 400 ágyas klinika ambuláns B szárnyának felújítása elkerülhetetlenné vált, melyre megoldást kínált a HEFOP 4.3.2 uniós pályázat. Természetesen az uniós pályázatok a kiíró céljainak megfelelő, megvalósítható szakmai programokról szólnak, ezért a magas szintű diagnosztikai tevékenység mellett szükséges elemként, a szűrési tevékenységet is be kellett vállalnunk annak ellenére, hogy ez alapjaiban nem egyetemi feladat. Tehát a siker zálogaként, kötelező pályázati elemként került a programba.

Mik az előnyei egy ilyen fejlesztésnek? Kik, hogyan használhatják?

A mobil szűrőgépjárműnek egy nagyon szigorú szakmai program szerint kell működnie, mely sokkal összetettebb és bonyolultabb, mint azt sokan első hallásra elképzelik.

A működtetés több szempontból is sok előkészítő munkát igényel. Az egyik a gazdaságos működtetés megtervezése, hiszen a kamionnak és berendezéseinek állandó költségei vannak (álló helyzetében is), melyet a bevételi oldalon elő kell teremteni. A kiszállások esetén ezeket a költségeket személyzeti bérek és járulékos elemek terhelik, melyeket a szűrési tevékenységből kell fedezni. Sajnos a bevételt terhelő volumenkorlátok, a szűrési tevékenységre vonatkozó limitek és a népegészségügyi programok korlátozott száma, tovább nehezíti a gazdaságos működést. Ahhoz, hogy legalább költség szinten lehessen működtetni a rendszert, nagyon gondos előkészítéssel fel kell mérni a cél- populációt, azok szűrtségi állapotát, biztosítani kell technikai szempontból a fogadóképességet, pontos útvonalterveket kell készíteni a kamion méretei és súlya miatt, és természetesen megfelelő kampányt kell folytatni, hogy a minimálisan megkívánt létszámmal a lakosság részt is vegyen a szűréseken. A megyében a különböző városoknak, kis településeknek más és más az átszűrtségi állapota, melyek pontos felmérésében óriási segítséget nyújt a Népegészségtani Intézet vezetője, Dr. Sándor János, aki egyben a szűrőközpont tevékenységének monitorozását is végzi. Segítségével rendelkezésünkre áll egy olyan adatbázis, amiből pontosan tudjuk, hogy a megyében, régióban melyik városban milyen szűrések, milyen százalékban történtek, és a szűrtségi térkép alapján pontosan meghatározható, hogy hol és milyen betegségcsoportra érdemes szűrést szervezni. Miután több szakmás tevékenységről van szó, a szakmai koordináció kiemelkedő fontosságú. Ezért a szakmai irányítást a Prevenciós Munkabizottság végzi. A bizottságban nem csak a szűrésben részt- vevő különböző szakmák delegált képviselői (minden szakmai tevékenységnek van egy felelős irányítója), hanem az ÁNTSZ vezető szűrési koordinátora, a háziorvosi koordinátor, a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár egyik vezető személyisége, a Megyei Vöröskereszt elnöke, valamint az Egyesített Egészségügyi Intézmények és a Megyei Kórház vezető és szakmai képviselője is jelen van.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

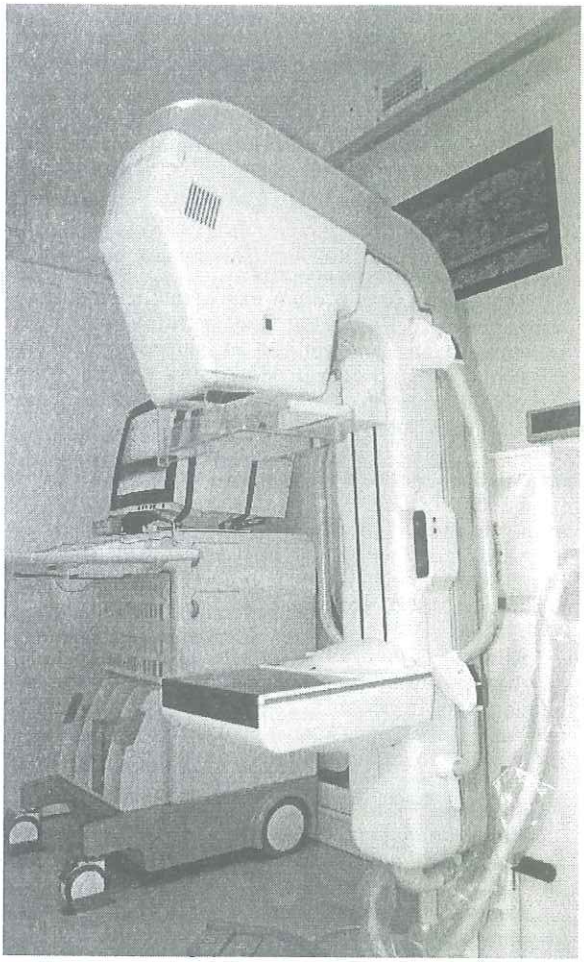

Így közösen hozzuk meg azokat a szakmai döntéseket, amelyeket a következő néhány hónapban a kamionnal teljesíteni kell.

Milyen szűrési tevékenységek lesznek a kamionban?

A komplex szakmai program kialakítása, a térség morbiditási és mortalitási adatain alapult, ezért a kamion szűrési tevékenysége is ehhez illeszkedik. A pályázatban hat szakmai tevékenységet vállaltunk, de hetedikként szeretnénk a cervixrákszűréssel is kiegészíteni. A vállalt szűrési tevékenységek az alábbiak:

A keringési betegségek szűrésének és diagnózisának célja a koszorúér-és agyér betegségek okozta korai halálozás, valamint a végtagamputációk számának csökkentése. Az emlőbetegségek szűrésével és korrekt diagnosztikai vizsgálatával az emlőrák okozta halálozás, míg a gyomor-bélrendszeri betegségek esetében, különösen a végbéldaganatok okozta halálozás csökkentése a feladat. Kiemelt terület a mozgásszervi betegségek okozta életminőség-romlás és munkaképesség-csökkenés megelőzése, megállítása. A szemészeti betegségek esetében a részleges és teljes látáscsökkenés megelőzésére, a cukorbetegséggel összefüggő elváltozásokra, glaukómára és gyermekkori tompalátásra kerül a hangsúly. A tüdőszűrés a klasszikus TBC szűrés mellett, a tüdőrák időben történő felismerését célozza. A cervixrákszűrés szakmai jelentősége miatt, a kamion berendezését úgy alakítottuk ki, hogy a vizsgáló asztal könnyen átalakítható legyen nőgyógyászati vizsgáló székké, mely lehetővé teszi a szűrési profil bővítését az igények szerint. Természetesen a részletes szakmai program külön megtekinthető, több mint 50 oldalon dokumentált.

Mekkora lesz Ön szerint a busz vonzáskörzete?

Elsősorban Baranya Megye, de Somogy és Tolna Megye is beletartozik a még megkötésre váró, megfelelő együttműködési szerződések alapján. A szűrések mobil formája lendíthet a szűrési tevékenység mutatóin, mert a jelenlegi behívásos formában, pl. az emlőszűrésnél a megjelenési arány 40-60 % körül van, ami sok esetben, országos átlagot tekintve nagyon jónak mondható, de messze elmarad a 100%-tól. Azonban ha ki tudunk vinni egy korszerű digitális technikát alkalmazó színvonalas szolgáltatást egy településre, a lakosság közelébe, akkor feltételezhetően a megjelenés nagyobb arányú lehet, mivel a szociális okokból távolmaradó emberek, akik nem tudják megvásárolni a centrumba utazáshoz a buszjegyet, nem tudják megelőlegezni az útiköltséget, könnyebben megnyerhetők, és rövidebb időráfordítással színvonalas ellátásban részesülhetnek. A beharangozott co-payment (vizitdíj) is erősítheti a szűrési programok sikerét.

Összességében tehát minden szempontból egy világszínvonalú szolgáltatást szeretnénk kínálni, melyben az egyik kulcsszerep a háziorvosoké. Együtt és nem egymás ellenében érhetünk csak el eredményeket, és így minden szereplő jól járhat.

-Eszti&Heidy-
Fotó: Piski Zalán

Repülőgép, mindenki alszik, sötét van. Egy férfi és egy nő suttog.
Férfi: Jaj, gyere gyorsan, nem bírom tovább.
Nő: De egy csomó ember van itt körülöttünk!
Férfi: Nem baj, menjünk hátra a mellékhelyiségbe!
[Halk, lopakodó léptek, ajtócsukódás]
Nő: Ülj le gyorsan. Az óvszer megvan?
Férfi: Igen.
[Halk nyikorgás]
Férfi: Megvan. Á, egy kis parfüm! Te tényleg mindenre gondolsz!
[Mély szippantás]
Ekkor megszólal a hangosbemondó:
Kapitány: Hölgyem és uram, a hátsó toalettben! Tudjuk mit csinálnak, és ezúton hívom fel a figyelmüket, hogy légitársaságunk előírásai szerint ez illegális! Megkérem, vegyék le a gumióvszert a füstérzékelőről, fejezzék be a dohányzást, és fáradjanak a helyükre!

- Barbie babát szeretnék venni.
- Milyet parancsol? Van görkoris Barbie 19,99 dollárért, strandra menő Barbie 19,99-ért, fodrász Barbie 19,99-ért, és van elvált Barbie 260-ért.
- Ez miért ilyen drága?
- Azért, mert az elvált Barbie-hoz jár Ken háza, Ken kocsija, Ken hajója és Ken bútorai!

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HUMSIRC OLDALAK

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Hírek

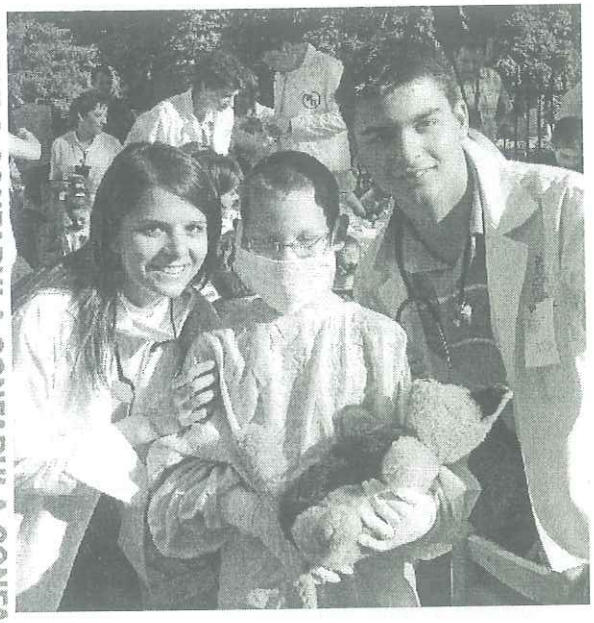

Szeptember:

Teddy Maci Kórház

Megrendezésre került az idei év első Teddy Maci Kórháza szeptember 24-én a Dóm téren a Nagycsaládosok Egyesületének együttműködésével. Köszönjük, hogy eljöttetek!

HuMSIRC teaház

Az A-kollégiumban szeptember 26-án teaházat rendeztünk, ahol többek között ismertettük a HuMSIRC szervezetét és programjait. Reméljük, hogy minél többeteknek megtetszett!

Október:

EMSA Közgyűlés

Október 1. és 6. között kerül megrendezésre az Európai Orvostanhallgatók Egyesülete (EMSA) éves közgyűlése a PTE Hunyor Vendégházban. A rendezvény fővédnöke dr. Lénárd László egyetemi tanár, akadémikus, a PTE rektora; meghívott előadóink dr. Füzesi Zsuzsanna egyetemi docens (Magatartástudományi Intézet) és dr. Helyes Zsuzsanna egyetemi adjunktus (Farmakológiai Intézet). A kongresszuson 85 orvostanhallgató vesz részt 20 ország képviseletében.

Teddy Maci Kórház

A legközelebbi rendezvény 2 és fél hét múlva lesz, ennek pontos időpontját keressétek a plakátokon, hirdetőtáblákon, és október 28-án is szeretettel várunk minden gyermekekkel szívesen foglalkozó medikust (természetesen HuMSIRC pontért).

Kurzusok:

Drog prevenciós kurzus

Keddenként este 6 órára szerveztük a drogokkal és más élvezeti szerekkel kapcsolatos prevenciós előadássorozatot, amelyet első alkalommal október 10-én tartunk. A kurzus tervezett időtartama 5-6 óra. Minden érdeklődőt szívesen várunk szintén az elméleti tömb 2. emeletén lévő HuMSIRC irodában.

AIDS és nemi betegségek megelőzése kurzus

Hétfőn 16:00-tól a VIII-as szemináriumi teremben folyik ez a prevenciós tanfolyam. Az első előadás 25-én volt, ezen kívül még 7 alkalommal lesz, egyelőre még senki nem késett le semmiről. Érdeklődni és részvételi szándékot jelezni a HuMSIRC irodában lehet.

Klinikai Önkéntes Program

A felkészítő kurzuson október 2-4-én vehettek részt, minden nap 18 órától a 2. szemináriumi teremben, a felkészítést szerdán, a kurzus után Önkéntes Találkozóval zárjuk. Bővebb információt a plakátokon találtok.

MertMás Filmklub

Hamarosan lesz új vetítés. További részleteket egyetem-szerte a Filmklub plakátjain olvashattok.

Kedves érdeklődők! Ha esetleg nem találtok az irodában senkit, a neveteket akkor is felírhatjátok az ajtón lévő listákra, vagy akár egy borítékban is becsúsztathatjátok az ajtó alatt.

-Pankaczi Zsófi-

MFHE OLDAL

Új év, új programok

Először is sok szeretettel köszöntöm az elsősöket. Remélem nagyon sok jó emlékkel gondoltok vissza a gólyatáborra, és rengeteg energiával vetitek bele Magatokat az új tudományokba. Sajnos nem ígérhetem, hogy könnyű lesz a „fogházban", vagy elsőre mindenkinek meglesz az anatómia szigorlata, de azt biztosan állíthatom, hogy öt-hat év múlva teljesen más szemmel nézitek majd ezt a világot.

A Magyar Fogorvostanhallgatók Egyesülete idén nagyon sok színes programot kínál minden hallgatónak, reméljük minél nagyobb számban vesztek részt rajtuk, és mindenki megtalálja a neki való elfoglaltságot.

Elsőként mindenkit sok szeretettel várunk az október 20. és 22. között megrendezendő Országos Fogorvostanhallgató és Rezidens Találkozóra, aminek színhelye természetesen Pécs lesz. Már hetek óta láthatjátok a kitett plakátokon a három nap eseményeit, ami nagyrészt buliból és a másik három egyetemi kar diákjainak megismerésével telik. De lesznek szakmai előadások is, és a befizetett részvételi díj magába foglalja az idei tagsági díjat is az MFHE pécsi szekciójába. MFHE tagként nagyon sok mindenben részt vehettek kedvezményesen vagy akár ingyen. Ilyen például a már hagyományosnak számító gulyásfőző-verseny és a fogorvostanhallgatók estje. Egész évben sokat dolgozunk azért, hogy méltán lehessetek büszkék arra, hogy Pécsett tanulhattok, ezért kérünk Titeket, hogy folyamatosan figyeljétek a plakátokat és igényeitekkel, kérdéseitekkel nyugodtan forduljatok csoportvezetőitekhez, vagy az MFHE helyi bizottságának tagjaihoz.

Nemcsak ebben a cikkben, hanem más fórumokon is fel fogjuk hívni a figyelmeteket az idén induló prevenciós programunkra. Ez kicsit olyan lesz, mint a Teddy-maci rendezvények az ÁOK-osoknál, csak nálunk más pontokon van a hangsúly, és egyben egy tanulmányban is részt vehettek, aminek szerintem csak pozitív hatása van a jövőtökre nézve.

Sok szeretettel várom azok jelentkezését, akiket érdekel a fogászati prevenció, szeretnek kisebb-nagyobb gyerekekkel foglalkozni, és hajlandóak új ötletekkel előállni vagy új módszereket megtanulni.

Pályázataitokat, október 31.-ig várjuk az emesekvcs@yahoo.com e-mail címre, vagy személyesen keressétek Kovács Emese negyedéves hallgatót, illetve csütörtök délutánonként leadhatjátok a HUMSIRC-irodában az MFHE tagjainak.

-Mesi-

Tíz szentencia

1. „A lámpa nem látja önmaga fényét. A méz nem érzi önmaga édességét." (Weöres Sándor)

2. „Mindenki pokollal táplálkozik, még akkor is, ha a menny felé növekszik." (Weöres Sándor)

3. „A hullámokat az számlálja, aki sötétben hallgatja a hullámverést, és nem az, aki látja a tengert." (Weöres Sándor)

4. „... de felelősséggel tartozunk, ha számít ránk valaki. Lehet belőle száz is, az az egy többet ér. S ha elfelejtenéd; elvisz a szél." (Bródy János)

5. „Nők mozgatják a világot. Kétlem, hogy Ők volnának a gyengébb NEM, inkább a szebb és jobb IGEN." (Vámos Miklós)

6. „Ne akarj hős lenni. Maradj pártatlan és figyelmes. Az már nagyon elég." (Márai Sándor)

7. Gyöngédség: „Két napja lombhullás. A fák hervadt karokkal lenyúlnak és megsimogatják a földet." (Márai Sándor)

8. „Sok mindent kell szagolni, ízlelni és érinteni, míg egy napon észreveszi az ember, hogy legjobban talán mégis a rózsát szerette." (Márai Sándor)

9. „... Nem szabad elfelejtened: Te egyszer s mindenkorra felelős lettél azért, amit megszelídítettél..." (Antoine de Saint Exupery)

10. „Az élet legnagyobb titka és ajándéka; ha két „egyféle" ember találkozik." (Márai Sándor)

-Viktória-
holdraforgo@yahoo.de

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Nagyon Finom Diótorta

Kulcsszavak
dió, torta, tejszín, cukor, finom, elhízás.

Absztrakt
A Nagyon Finom Diótorta kiváló táplálék, magas gasztronómiai impakt faktorral bíró étel. Kiválóan alkalmas étkezés után desszertnek, vagy étkezések helyetti un. nassolás céljára. Elkészítése kis ügyességet kíván, de hamar el lehet sajátítani a technikát. A Nagyon Finom Diótorta szerepe, hogy ingerli az ízlelőbimbókat, mely ingerek a chorda tympanin és a n. glossopharyngeus - n. vagus rendszerén keresztül jutnak el az ízérzőközpontokba. Jelen vizsgálatunkkal azt szeretnék kimutatni, hogy bárki képes elkészíteni a Nagyon Finom Diótortát.

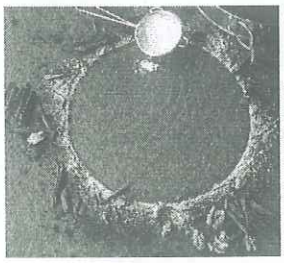
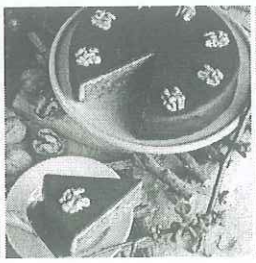
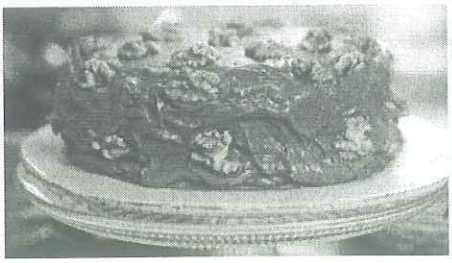
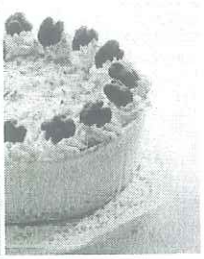

Bevezetés

Korábbi kísérleteinkkel (Hollósy et munkatársai: Karácsonyi buli 2003-ban, Orvoskari Hírmondó, 2003; 15: 12-13) bebizonyítottuk, hogy a Nagyon Finom Diótorta tényleg nagyon finom. A torta féléletideje három másodperc, az egész torta nagyjából 3+/-1 perc alatt elfogy. Felszívódása a gyomorból még ennél is gyorsabb. Káros mellékhatása nincs, ha csak az nem, hogy akinek nem jut, az vegetatív alapon elkezd hangosan káromkodni (Kocsis és Kocsmáros: Szép magyar beszéd, 2002, 78: 859-863, Móra Kiadó).

Anyagok és módszerek

A Nagyon Finom Diótorta nem igényel drága és sok anyagot.

Anyagok:
1 diófa, melyről 30 dkg dió szükséges. A 30 dkg már feltört és ledarált dióra vonatkozik (Csajkovszkíj: Diótörő, Orosz Balettújság, 1887, 35:112-256). Kell még hozzá 30 dkg porcukor, 2 evőkanál liszt, 1 nagyobb tojás. Szükség esetén 1 evőkanál csapvíz. Desztillált vizet ne használjunk semmihez!

A tejszín elkészítéséhez kell tehénből kinyert tejből felvert 8 dl tejszín (Meggle tejszín, Metro, 1 l-es kiszerelésben kapható), ehhez 3 habfixáló és 5 vanillincukor.

Módszerek:
A dióhoz adjuk a porcukrot, a lisztet és az egész tojást, majd a masszát alaposan összedolgozzuk. Ha túl száraz, adunk hozzá egy evőkanál vizet. A tészta akkor jó, ha olyan az állaga, mint a pitetésztáé. A tésztából rudat formázunk, melyet öt egyenlő részre vágunk szét (ajánlás: I. István: Koppány felnégyelése plusz egy, 1001 körül; Gondolat kiadó). Minden egyes ötödrészt kerek lappá nyújtunk ki. Hogy a lapok egyforma nagyságúak legyenek, egy nagyobb fedőhöz lehet igazítani. Vigyázat: a tészta ragad, nem is akármennyire! Ezért a gyúródeszkát és a tészta tetejét nyújtás előtt-alatt is érdemes lisztezni. A kinyújtott tészta legyen lehetőleg vékony, sütésnél úgyis megvastagszik. A sütés történhet vajazott-lisztezett lapon vagy lisztezett (!) sütőpapíron. Ajánlatos az utóbbit választani, mert a kisült tészta még puha, és cukortartalmánál fogva ragad is, ami megnehezíti a leszedést a lapról. Előmelegített sütőben kb. 8-10 perc alatt sül meg a lap mérsékelt lángon. Ha sötétedik, akkor megsült. Na most ez nem azt jelenti, hogy este 8-ig kell sütni, hanem amikor a lap sötétedik, akkor jó. Kihűlés után a lapok kőkeménnyé válnak, ami természetes jelenség. Ha kihűlt az összes lap, felverjük a tejszínt, majd megkenjük egymás után a lapokat, majd kívül is megkenjük. A tortát fedjük le, mert a tejszín könnyen átveszi a hűtőszekrény szagát. Mivel a lapok szárazak, minimum egy éjszakát kell hűtőben tárolni a tortát, hogy a tejszínt magukba szívják. Ezáltal a torta kicsit alacsonyabb is lesz eredeti magasságánál.

Eredmények

Ha mindent jól csináltunk, akkor megkapjuk a Nagyon Finom Diótortát. És innentől kezdve meg lehet enni.

Következtetések

1. Érdemes betartani a fenti módszert.
2. Lehet, hogy egyszerre két adagot kell csinálni.
3. Hamar elfogy.
4. Finom.
5. A tetejére tegyünk diódarabkákat, mivel az aljára nem érdemes, mert nem látszódna.

Köszönetnyilvánítás

A torta megevése után az elkészítő felé történjék.

-Dr. Hollósy Tibor-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Teszt fejléc

Név (maga szerint): ..... (-1 pont)

Név (ETR szerint): ..... (+1 pont)

Csoportszám anatómián: .....
Csoportszám szövettanon: .....
Ha más a két szám, mivel tudja megindokolni?

Adóazonosító szám: .....

Lakcím: .....

Anyja neve? .....
Nagynénje neve? .....
A szomszédja lovának neve? (ha nincs ló, jó a szamár is!) .....

Bal kéz pollex ujjlenyomat helye:

Kérjük szúrja meg az ujját, és egy csepp vért mellékeljen a négyzetbe, DNS azonosításhoz:

Jelenleg a szájában viselt fogak képlete? .....
Ha van olyan foga, ami nincs a szájában, melyik az? .....

Harapjon ide a papírra, harapásminta vétele céljából!

Alulírott, büntetőjogi felelősségem tudatában elismerem, hogy a fenti adatok valósak, és megfelelnek a törvényi előírásoknak!

Na, akkor próbálja meg elkezdeni a tesztet!

-Dr. Hollósy Tibor-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

GÓLYATÁBOR 2006

– egy Gólya szemével

Vonatba bee, ablakot lee, kö... mondom ablakot le, MONDOM ABLAKOT LE... ó, drága magyar vasút, ezért szeretünk téged.

151 kilométer és meglepően rövid, mindössze három órás menetidő után már Fonyódliget talaját taposva haladtam (látszólag) rendületlenül a nagy cél felé, keblemet büszkén s délcegen feszítve, dacolva a perzselő napsütéssel és csomagjaim irtózatos súlyával, és bár rettenetes volt a teher, nem adtam fel, nem adhattam fel... Ezért hamarosan elszánt és kíváncsi tekintetű, kék illetve sárga pólós egyénekkel sűrűn telített helyre értem, s ott örömmel állapítottam meg: hosszú utam véget ért (legalábbis egy kis időre).

Némi adminisztráció és egy kiadós fertőtlenítés után a sárga pólós hölgyekről és urakról kiderült, hogy ők a mi drága, segítőkész, angyali türelmű, jóságos instruktoraink. A nyakamba akasztott dögcédula színének (nem is olyan) rövid elemzése (ja, hogy ez lila!) azt is világossá tette, hogy konkrétan melyik két őrangyal védőszárnya alá kerülök.

A délután rendkívül izgalmas, építő jellegű ismerkedős játékokkal telt, például újsággal fejreütögetőssel, és a ki vagy, honnan jössz stb. típusú kérdések megválaszolásával.

Mikor már mindenki nagyon megismert mindenkit (én pl. két csapattársam nevét tudtam megjegyezni), jöhetett a tábor első igazi eseménye, az „ismerkedjünk est" álnév alatt futó, emberpróbáló vetélkedő. Erről őszintén szólva nem sokat tudok írni, mivel elég hosszadalmas, míg férfiből nőt varázsolnak, ráadásul feminin bájaim bemutatására hosszasan várakoznom kellett a kinti hidegben, de hát megérte...

Azt mindenesetre láttam, hogy a tejszín- és virsli fogyasztásnak a megszokottnál sokkalta felpezsdítőbb formái is vannak. Miután nagy nehezen ismét valódi nememnek megfelelő kinézetű lettem, férfi mivoltomnak duplán örülve vetettem magam az első „mulaccság" sűrűjébe.

Másnap frissen, kipihenten vehettük magunkhoz változatos és tápláló reggelinket, aztán figyelmesen végighallgattuk a dékáni köszöntőt, és sok hasznos információt kaphatott az, aki amellett, hogy ébren tudott maradni, képes volt figyelni is: bemutatkoztak az ÁOK minket is érintő szervei, akik bemutatták az egyetemet és sok egyéb, számunkra fontos témáról is szó esett. A finom, bőséges ebéd és még egy kis idő után Papp Lajos professzor is megérkezett, hogy orvoslásról, emberségről és természetesen szívsebészetről beszéljen nekünk (és beszélgessen velünk).

Mélyreszántó szavai és a vacsora után Maksa Zoltán gyakorlatoztatta humorérzékünket, majd ismét óriási buli következett.

A lefekvést nagyon hamar fölkelés követte; a legendás badacsonyi túra napja köszöntött ránk, és a gyönyörű, borult, esős idő. Annak ellenére, hogy körülbelül 4-5 féle variáció keringett arról, hogy mikor indulunk, valahogy sikerült elérnünk a hajót. Badacsonyban egy Tourinform-iroda, bérelt terepjárók és több-kevesebb vesződség árán hamarosan mindenki megérkezett a titkos helyszínre, ahol sok lelkes edző oktatott a teniszezés művészetére kezdőt és haladót egyaránt.

Eme kollektív, olykor már-már önfeledten űzött sport gyakorlásának a (sajnos) nagyon korán elérkező délutáni indulás vetett véget. Ez az alkalom örökre az eszembe véste, hogy a teniszlabda visszafelé, a hajón is sárga...

A délután hátralévő része a fáradalmak és az elszenvedett sérülések kikúrálásával és kipihenésével telt, hogy aztán minden addiginál nagyobb lendülettel vessük be magunkat az immáron harmadik „mulaccságba".

A csütörtöki ébresztő nagyot szólt, aztán frissítő reggeli tornát végeztünk némi unszolásra; megkezdődött a sportnap, amelyből a tenisz sajna hiányzott, de kárpótlásul lehetett mindenféle trükkös dologgal próbálkozni, így pl. paintballal, a tábort sunyin elhagyóknak pedig etr-es órafelvétellel és a kudarcba való kelletlen beletörődéssel.

Az este egy második, az előzőt mindenben túlszárnyaló vetélkedőt hozott. Elsőként sikeresen visszavesztegettük a zászlónkat, majd lírai énekünk dobogtatta meg a hallgatóság szívét (mint később Gáspár Lacié). Erősen megcsappant csapatunk hősiesen evett, ivott, vetkőzött, instruktoraink buzgó buzdítása közepette, és ismét sok élménnyel gazdagítottuk hátralévő életünket; a fokhagymakrém-ketchup-mustár kombináció utáni sörre evett hagyma által okozott kulináris élvezet minden bizonnyal felülmúlhatatlan lesz életem során (köszönet Annának és Petrának).

E feledhetetlen hét méltó zárására egy óriási mega-giga buli szolgált.

Ébredéskor szomorúan vettem tudomásul, hogy mint minden jónak, ennek is hamar vége szakadt. Kárpótlásul szolgált az a tudat, hogy ez igazából csak a kezdete volt életem következő fejezetének, és hogy éjszaka többet alhatok, mint egész héten együttvéve.

Közel egy hónap távlatából visszatekintve úgy gondolom, hogy ezt bizony bűn, de legalábbis óriási hiba lett volna kihagyni, hiszen az élmények mellett rengeteg évfolyamtársamat ismerhettem meg, ami lényegesen megkönnyítette és kellemessé tette az egyetemen eddig eltöltött három hetemet, és maga az évfolyam is remekül összekovácsolódott; köszönet tehát mindenkinek, aki ott volt, külön kiemelve a szervezőket és instruktorainkat.

-Somogyi Laci-

Belgyógyászat nyári gyakorlaton, nem a pécsi klinikán tanultunk néhány ötletes terminus technicust. Íme néhány vizsgálati eljárás frappáns megnevezése:
abdominalis ultrahang-vizsgálat: **hasi usi**
sternum punctio: **sternum puszi**

Diagnózisok:
phymosis cerebri bilateralis chronica (példával szerintem mindenki találkozott már...)
tüdőöcsi (pulmonális oedema)

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A FELVÉTELI KÉTSZER

Kalandozásaim a felsőoktatásban

Mielőtt elétek/az Olvasó elé tárnám a történetet/m, szeretném leszögezni, hogy mindezek az én személyes tapasztalataim, nem általánosíthatók, bizonyára a többség esetében jóval egyszerűbben, bonyodalommentes(ebb)en zajlottak az események, azaz hogy csak és kizárólag egy nagyon kis hányad az a bizonyos kivétel, aki erősíti a szabályt. Legalábbis merem remélni.

Aki idén felvételizett, annak némi nosztalgiázásként ajánlom a cikket, afféle búcsúzásként, mintegy utolsó visszatekintésként a múltra, amikor is magunk mögött hagyjuk a felvételizés általunk kitaposott útját, és rálépünk egy -a felsőbbévesek sugallmai által mondhatjuk- sokkalta rögösebbre.

Az Olvasó, amennyiben felsőbbéves, most talán némi betekintést nyerhet a jelenlegi felvételis helyzetbe, ami olykor annyira zűrös, hogy talán még azok se látják át, akiknek az lenne a dolguk, hogy elmagyarázzák.

Ha pedig se nem elsőéves, se nem felsőbbéves, csak olvasni támadt kedve, akkor mindössze egy kis türelmet kívánok, némi megértést az utánunk felvételizőkkel szemben, de elsősorban jókedvet, mert mindenekelőtt azért be kell vallanom, hogy ami mostanság zajlik érettségi ügyintézés címen, az néha tényleg egy bonyodalmakkal teljes, igazán nagyon szívderítő történet tud lenni, amennyiben a végére jutunk.

Az egész ott kezdődött, hogy újrafelvételiztem. Igen, igen, újra. Karunk gyógyszerész szakáról orvos szakra kívántam jutni, de azt kell, hogy mondjam, kis túlzással ennek az átjutásnak az érdemi része, azaz a vizsga könnyebb volt, mint a vele járó ügyintézés... Ja, igen, a vizsga. Nekünk, „szerencséseknek" már nem felvételi vizsga van. Nekünk már csak érettségizni kell... Még választhatunk is! Emelt szint, középszint. Annyira szabadon dönthetünk, hogy akár mindenből emelt szinten is vizsgázhatunk! Ez a ránk szakadt szabadság azonban elég súlyos terhet tesz a vállunkra. Ugyanis nem lehet tudni, hogy az adott egyetemre, annak adott szakára milyen szintű vizsga „kell". Mondják, hogy menő egyetemre muszáj emelt, persze két nyelvvizsgával (természetesen felsőfokú), ez is „megúszható" (volt eddig). Lényeg a lényeg: az én középszintes érettségim pontjait átszámítva felvételi pontokká (ezt inkább nem részletezném, mi módon), végül is gyógyszerész szakos lettem. Ez volt 2005-ben. Na már most: bátorkodtam úgy dönteni, hogy még egyszer nekifekszem ennek a dolognak, és újrafelvételizem, orvos szakra. 2006-ban. Az én esetemben ez újra érettségit jelentett, 2 tárgyból, hivatalos megnevezése: szintemelő érettségi vizsga. Mert ugye van rendes, szintemelő, javító, ismétlő, előrehozott, kiegészítő és pótló érettségi vizsga... amit csak akartok! Eldönteni a szintet, meg a tantárgyat is egy tortúra volt, de a kalandok csak ezután kezdődtek...

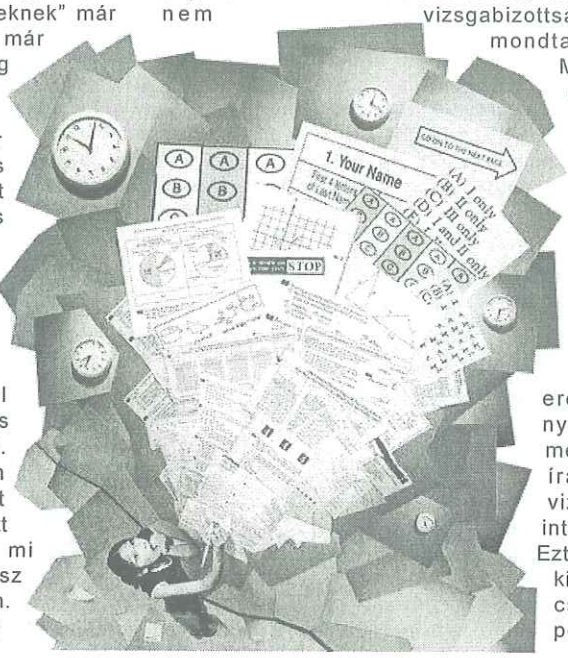

Február 15-éig be is adtam a jelentkezést, aztán nekiálltam utánajárni a dolgoknak. Az első cécó azzal kezdődött, hogy -az elvileg- nyilvános érettségi vizsgára alig akartak beengedni. Ja, igen: még egy változás: 3, azaz három vizsgaidőszak van. Érettségizni már nem csak májusban lehet, hanem akár mehetünk szeptemberben, vagy februárban is vizsgázni. Én erre a bizonyos februárira akartam bemenni, de csak mint szemlélő, hogy lássam, milyen is egy ilyen emelt szintű szóbeli vizsga. Ami nyilvános. Mindenkinek. De történetesen az érettségi elnök(!) erről vagy nem szerzett tudomást, ami egészen megdöbbentő, vagy nem tudni, miért, de nem akart beengedni. Miután megérdeklődte, hogy most ilyenkor mi a helyzet, nekem adott igazat, és korlátozva (amit egyébként nem tehet), végül is beengedett. Azt is el kell mondanom, hogy minden ok nélkül elkérte az adataimat, de fogalmam sincs, mit csinált velük. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy ez csak az egyik tárgynál fordult elő, a másik szóbelire szó nélkül bemehettem, és végig ott lehettem, az adataim pedig nálam maradtak. Érdekes, ez az elnök tudta, hogy beengedhet-e, vagy sem...

Amúgy a vizsgák rendben zajlottak, májusban is, mikor már én is vizsgáztam, és sem külső szemlélőként, sem vizsgázóként nem vettem észre semmi zürt. Hacsak azt nem, hogy mi, vizsgázók a szóbeliken elég kevesen voltunk. Mármint jó páran nem jelentek meg az adott időpontban, így a behívón szereplő időpontok borultak, aki előbb érkezett, az ment vizsgázni. Maguk a vizsgabizottságok elég vegyesek voltak, mondtak jót is, rosszat is róluk. Mindenesetre azért itt is érvényes az a bizonyos fohász, hogy „csak jó vizsgáztatót fogjak ki"...

Egészen július elejéig kitartott a türelmem, és megértésem az új rendszer iránt, azaz addig, amíg lementek a vizsgák, kiosztották az eredményt, és beadtam a fellebbezést: A „szemfüles" vizsgázók ugyanis -néhány pont erejéig észrevételeket nyújthattak be, amennyiben megalapozott a kérelem- az írásbelivel kapcsolatban a vizsgabizottságot működtető intézményhez (értsd: OKÉV). Ezt tettem én is, mintegy 9, azaz kilenc pontért. Igazság szerint csak egy nyomorult pontocskára volt szükségem

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

ahhoz, hogy eggyel több felvi pontom legyen, mert hiába kapom meg mind a kilencet, akkor se lesz magasabb pontszámom a speckós pontszámítási módszer (hadd ne részletezzem) miatt. Június 30-án kiderült, hogy végül nem kaptam semmit. Se tájékoztatást, se indoklást, se szakértői véleményt a meg nem kapott pontjaimról. Természetesen elvileg szóban tájékoztattak, egy értekezleten, ami hogy, hogy nem, az adott időpontban nem volt megtartva. Csak kiosztották két tanúsítványt a két tantárgyból emelt szinten elért százalékról, meg jegyről. Tanúsítványt osztanak ugyanis a szintemelő vizsgákról, így nem kell új érettségi bizonyítványt kiállítani. Persze ezzel még nincs vége a történetnek...

Kicsit felhúztam magam. Azon az egy ponton. Én nem tudom, hogy hányan futottak második kört, de tartok tőle, nem túl sokan. Szóval az történt, hogy beadtam egy jogorvoslati kérelmet az OKÉV-hoz, hogy legyenek szívesek azt az írásbelit még egyszer átnézni. Ezt a második beadványt már Budapestre küldték, ott független szakértő elbírált. Egészen pontosan július 3-án adtam be, mindkét tárgyból. Fontos a dátum, július 11-ig be kell érkeznie a tanúsítványok másolatának az egyetemre... ez a BEÉRKEZÉSI határidő... És akkor elkezdődött a rémálom, legalábbis körülbelül így érezte volna minden felvételiző a helyemben. Mert ugye a pesti OKÉV (továbbiakban csak Pest) 6-án küldte a határozatot az egyik tárgyból: elutasítva. 7-én másik tárgyból: utasítás a tanúsítvány megváltoztatására, kérelmemet részben helybenhagyták. Hú, igen örültem. Aztán már nem annyira: bevittem a levelet az OKÉV-hoz, hogy hát akkor legyenek szívesek kiállítani nekem új tanúsítványt, mert ezt és ezt írták Pestről, és én még ma szeretném elküldeni a másolatokat az egyetemhez. 7-e volt, péntek. És akkor jött az első pofon: Hát ők ilyet nem kaptak. Mármint az elutasítást a másik tárgyból azt megkapták, de ezt a módosítási utasítást, hát ezt nem. Meg amúgy se tudnák kiállítani a tanúsítványt, mert az igazgatónő, akinek alá kellene szignóznia, hát ő Pesten van konferencián. Nem voltak rosszindulatúak, tényleg nem, csak úgy éreztem, hogy nem tudják, mit kezdjenek velem. Én meg nem tudtam, mit kezdjek most a felvételivel. Egyszerűen nem hittem el, hogy ilyen van. Mármint hogy elkeveredik (igazság szerint valaki elkeverte, az anyag nem vész el, csak máshova kerül, esetleg átalakul...) az utasítás, és hogy más nincs, aki aláírhatja. Csakhogy ők se nagyon tudták, hogy ilyenkor mi van. Végül megbeszéltük, hogy hívnak, ha sikerült elérni az igazgatónőt. Nekem meg se tanúsítványom, se türelmem, se időm nem volt. Hát, felhívtam Pestet. Ó, én naiv,

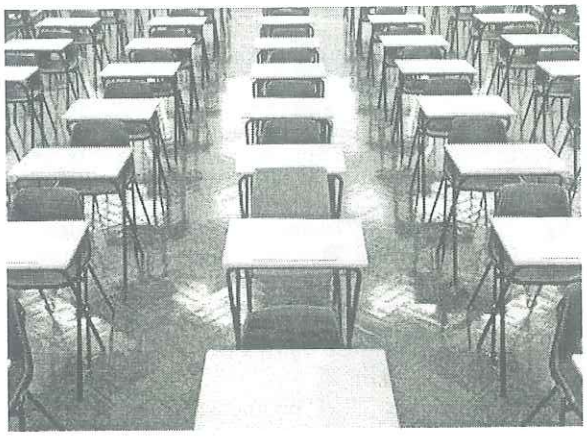

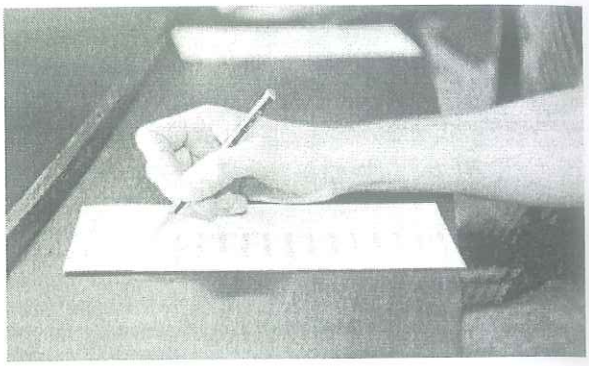

jóhiszemű vizsgázó! Némi kiutat kerestem, fényt az alagút végén, afféle mentsvárat, a nagy pesti központ, majd biztos tudja a megoldást... de csalódnom kellett. Az ügyintéző, vagy valaki, akivel beszéltem, már tudta, hogy ki vagyok. Pedig már épp belekezdtem volna a nagy monológomba, hogy ki vagyok, és hogy most vizsgáztam, és hogy jogorvoslati kérelem, meg elbírálás, meg tanúsítványmódosítás, de nem kellett. Valahogy tudták, hogy miért telefonálok. És tulajdonképpen ez volt minden, amit tudtak. Mert hogy a konferencia, amin az én igazgatónőm is ült, az éppen ott, az Országos Közoktatási és Értékelési Központban van, és az összes nagyember, aki meg tudná mondani végre, hogy MI VAN, és hogy MIT KELL CSINÁLNI, az is vele együtt ott lelhető fel. De ez még nem minden... Ezután azt próbálta nekem megmagyarázni a néni, hogy az a bizonyos július 11. az olyan dátum, ami szerepel a borítékon, ha én akkor adom fel a tanúsítványokat, akkor a pecsét számít ám a dátummal!! Még most is, ahogy ezt írom, elfut a méreg, ez az ember, aki történetesen a nagy, pesti OKÉV-ban, a fő-fő-fő központban dolgozik, épp azt próbálja nekem elmondani, hogy július 11. még oké?! Ő nem tudja, hogy mi a különbség a beküldési és a beérkezési határidő között??? És ő az, aki nem tudja, hogy július 11-ig be kell érkeznie a dokumentumoknak, és nem addig kell postára adni? Vajon hány diák hívhatta fel eddig? Hánynak mondta, hogy küldje csak kedden, 11-én? Hát ilyen nincs. Ezt nem hiszem el! De olyan türelmes maradtam, amennyire lehetett: elmagyaráztam neki, hogy mi is július 11. Ez nem vicc. Tényleg így volt. És én még tőle vártam, hogy adjon valami tájékoztatást. Hú, de naiv vagyok.

Legalább annyit megígért, hogy amint vége az értekezletnek, szól az igazgatónőnek, és rámcsörög. Alleluja.

Szerencsére a világ nincs tele tehetetlenekkel, és nem mindenki ilyen „tájékozatlan". Amikor vége volt a konferenciának, tényleg hívott, és jó híreket közölt: az igazgatónő jön vissza Pestről, és felhív, amint elkészült a hőn áhított tanúsítványom... végre.

Ő nagyon kedves volt. Mondta, hogy sajnálja a kavarodást, és reméli, hogy eredményes lesz azért a tortúrám. Kaptam végre aláírást, le is fénymásolták nekem, és már csak el kellett küldenem...

Hát, végül csak megkaptam azt az egy pontot, amit akartam. És azt kell, hogy mondjam, minden bosszúság, tehetetlenség, és apró szenvedés ellenére megérte... Felvettek... Megint.

-tori-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

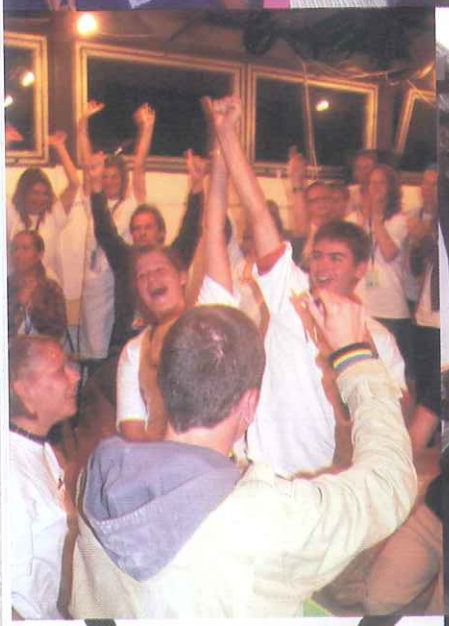

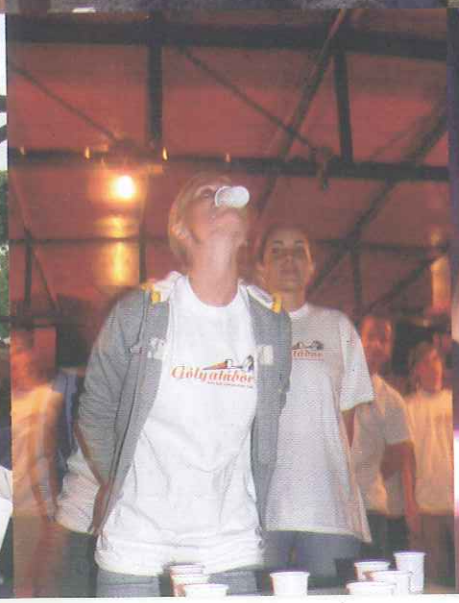

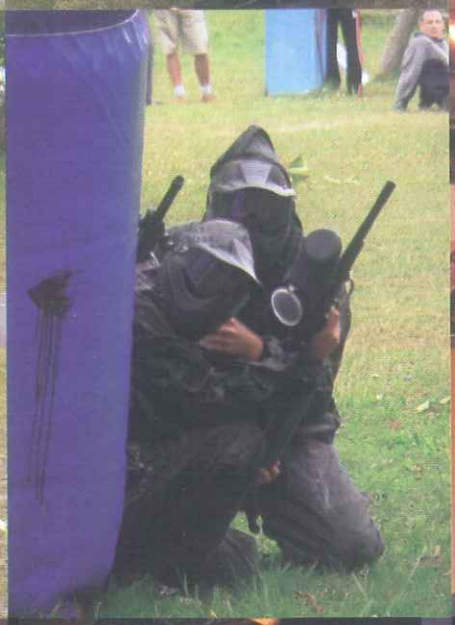

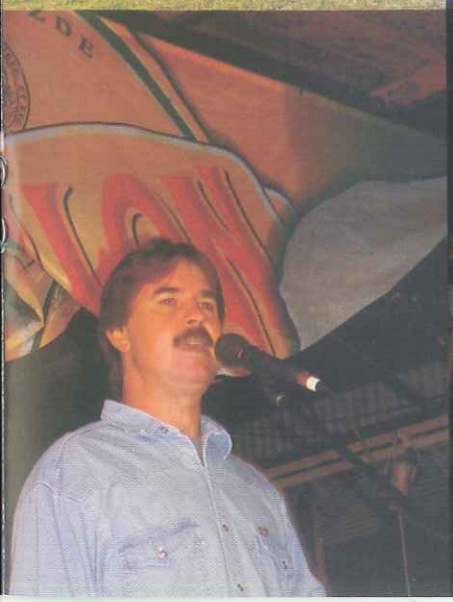

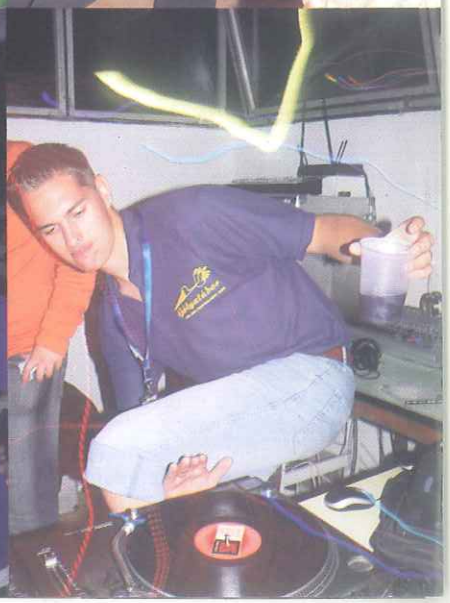

PUBLICISZTIKA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A vég kezdete...?!

Sohasem gondoltam volna, hogy megélem a nyugati civilizáció végromlását. Pedig ha így megy tovább a világ menete, ez elég valószínű. És hogy mi vezetett erre a gondolatra? Nem a nagyvilág háborús konfliktusai közel s távol, nem is valami titokzatos számítógépvírus vagy az, hogy lassan személyemre szabva kapom a gyengébbnél gyengébb reklámokat a pofimba.

Elég volt mindehhez egy rövid hír, mely szerint Hollandiában pedofil párt jegyezte be magát, s 2007-ben indulni kíván a választásokon. Le lehet döbbeni rendesen, de ezt az ürgék komolyan gondolták, programjuk is van: a pedofília elfogadtatása a holland társadalommal, a fiatalkorúakkal folytatott szexuális kapcsolat törvényes alsó határának leszállítása 12 évre (esetleg teljes eltörlése), ezen kortól a dohányzás, alkohol és a választójog engedélyezése, illetve, hogy önkéntes alapon 12 év feletti gyermekek szerepelhessenek pornófilmekben. Mert természetesen a gyermekpornó legalizálása is céljuk, ha valakinek ez nem következne a fentiekből. Volt szerencsém látni a párt szóvivőjével készült riportfilmet is; a fickó, aki egyébként elég beteg módon néz ki, azzal indokolta mindezt, hogy szerintük egy 12 éves gyermek el tudja dönteni, akar-e szerelmi kapcsolatot egy felnőttel, és joga is van ehhez a döntéshez. A hírt közreadó riportfilmből ennyit tudtam meg, egyes internetes hírportálokon az is felmerült, hogy a szodómiát (értsd: szex állatokkal) is engedélyezzék, kérdéses, igaz-e; mindenesetre kinézném belőlük... Egyébként honlapjuk is van, ha valaki a pontos és hiteles információkra kíváncsi, de nekem nem volt gusztusom felkeresni.

A kezdeti ledöbbenés után először a mélységes felháborodás, majd az undorral kevert szánalom lett úrrá rajtam. Az, hogy egy ember olyan mélyre süllyed, hogy élete egyetlen beteges öröme a fiatalkorúak megrontása, és az a tévképzete támad, hogy ebbe az illető gyermek is beleegyezik, még el tudom képzelni; a történelem folytán volt erre példa mindig is. Az, hogy ezt felvállalja, és szervezetet hoz létre a maga fajtájával, már kicsit erősebb; szerény véleményem szerint az ilyen ember ferde hajlamait tartsa magában, mert ha kiderül, négy fal közt végzi majd, ahol meg őt fogják „szeretni" –sitten vagy gumiszobában, nekem mindegy, csak legyen elzárva! Az viszont, hogy ebből politikai pártot szerveznek, azért nem csak ezeken a szánalmas őrülteken múlik. Hihetetlen, hogy egy ilyen programú pártot engedélyeztek bejegyzésre. Vagy lehet, hogy csak a névre figyeltek. Hopp, azt nem is említettem, hogy *Felebaráti Szeretet, Szabadság és Különbözőség* néven alapítottak pártot.

Cseles, ugye? Jól hangzik, de valahogy nem fedi a párt igazi mibenlétét. Nézzünk kicsit a szavak mögé! Különbözőség? Igen, különböznek, mert minimum pszichiátriai betegek. Szabadság? A szabadság nem jogosít fel arra, hogy egy gyermek szellemi-lelki fejlődését derékba törjük! A szabadság csak addig enged el, amíg a másik szabadságát meg nem sértjük, nemde? Végül, nézzük az utolsót, a felebaráti szeretetet. Pont az a legszörnyűbb az egészben, hogy ezt a szervezkedést egy keresztyén eszme álcájában reklámozzák. Még a legkritikusabbak is egyetérthetnek, hogy a keresztyén felebaráti szeretet nem a gyermekmegrontásról szól, aki pedig hisz, az velem együtt mélységesen fel van háborodva.

Kicsit elkanyarodtam a lényegtől. Az, hogy ezek az őrültek csoportosulnak és mutogatják magukat, még hagyján, de hogy elérték, hogy bejegyzett pártjuk legyen –ez a többiekről is ítéletet mond. Ilyen mélyre süllyedt a közerkölcs? Ennyire rábólintunk mindenre a másság tisztelete jegyében? Nem tudom, mi az oka ennek, de remélem, nem így megy tovább. Ott, Hollandiában mindenesetre a nagy sajtószenzáció utáni (azt is valljuk be, ez a hír nagy biznisz volt ám a médiának) közvélemény-kutatáson 82% követelte a kormányon, hogy szüntesse meg ezt a pártot. Csak a maradék tizennyolc százalékot nem értem. Remélem, nem nő az arányuk se ott, se nálunk, se máshol a nagyvilágban. Mert ez tényleg a civilizáció végének kezdetét jelezné...

-Metil-

A másik oldal

Egyetlen sor nem sok, úgy érzi, annyit sem tud írni. Talán ha nem kéne megmutatnia senkinek vagy kiválaszthatná, hogy kik láthassák. Ha nem félne a cenzúrától, ami bármikor lesújthat rá, amint nem figyel eléggé. A kifejezésekre. A karakterek számára. A személyiségi jogokra. Hogyan rejtse el önmagát írásai mögé. Hogy lássák – meg ne is lássák. Értsék – meg ne is értsék. Ma reggel a saját arcába röhögött – köpött is volna, de úgy érezte, talán az mégiscsak sok (ahhoz, hogy köpjön –ki, át, le, tükröt, földet, embert– messzire kell elvándorolnia

érzelmeinek – ezt, pedig nem tartotta jelen esetben indokoltnak) ugyanis egy éven át volt kritikusa az újságnak, méghozzá a legrosszabb fajtából. Kereste a hibát, hiányolta az őszinteséget, majd később ugyanabban az írásban zavarta, ha ordított a belső én. Innen már csak egy lépés volt a végzete – belesodorta magát egy olyan dologba, amire számítani lehetett. Most ő is a másik oldalon van, kitéve ego-ját, gondolatait, a legbensőbbet a publikumnak. Olyanoknak, akiket nem ismer – és ami néha rosszabb: akiket ismer. Akik tudják szavai eredetét, gondolatainak gyökerét, akik elé nyitott könyvként, lemeztelenedve járul, mostantól ők méregetik, vonják kérdőre, és nem utolsósorban értik félre, amit közölni próbál. Kicsit szégyelli magát. Mert mennyivel nehezebb így írni, ezzel az egy tényezővel gazdagodva–szegényedve: felelősséggel. Tartozik egy bocsánatkéréssel az egész szerkesztőségnek a felületességéért. Az olvasóhoz elnéző magatartásért, kegyelemért kiált. A kíméletlen kritikusokat, pedig arra kéri, hogy próbáljanak meg egyszer olyat írni, amiről úgy érzik, fel tudják vállalni, nem sérti senki jogát, kerüli az intimitást, s valahogy mégis őszinte és stílusos marad. Utána minden hónapban írjanak ilyenből hármat. Ha ezek után is meg vannak magukkal elégedve, akkor keressék meg őt. Kíváncsi rájuk. Elképzelni sem tudjátok, mennyire.

-mk-

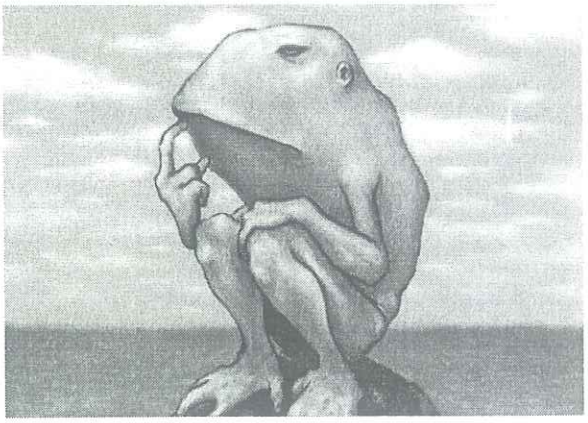

Halála után egy férfi a Mennyország kapujában találja magát. Szent Péter fogadja:
- Fiam, úgy látom, te nem voltál túl jó életedben. Tudsz mondani valami jó cselekedetet, ami indokolttá tenné, hogy beengedjünk?
- Igen. Egyszer egy motoros társulat molesztálni kezdett egy csapat apácát. Én odamentem a főnökükhöz, aki egy nagydarab, szőrös fickó volt, tetoválásokkal a karján, karikával az orrában, megfogtam a karikáját, magamhoz húztam a fejét és azt mondtam neki: "Most szépen bocsánatot kérsz a hölgyektől!"
Szent Péter elkezdi lapozgatni a könyvet:
- Akárhogyan is nézem, itt semmi ilyet nem találok. Mikor történt ez az eset?
- Úgy két perce...

Egy alak kocsijával egy kamiont követ nagy közlekedési dugóban.
Látja, hogy a kamion minden közlekedési lámpánál megáll, a sofőr kiszáll, és egy
rúddal megütögeti a kamion szélét. Egy pár km után az alak nem bírta tovább,
és amikor a kamion megint megállt, ő is kiszállt, és megkérdezte a sofőrt:
- Elnézést, de miért ütögeti a jármű szélét azzal a bottal?
Mire a sofőr:
- Tudja, ez egy hat tonnás kamion, viszont nyolc tonna kanári van az utánfutóban.
Úgyhogy két tonna kanárinak repülnie kell, nehogy eltörjön a tengely...

- Doktor úr, állandóan fáj a fejem. Olyan mintha egy abroncs szorítaná.
- Tipikus tünete az érszűkületnek. Abba kell hagyni a dohányzást!
- Doktor úr, én életemben sose gyújtottam rá.
- Hát akkor a sok ital.
- Doktor úr, én egy pohár pezsgőt ittam az esküvőmön és azóta semmit.
- Akkor a túlfokozott nemi élet, váltott partnerekkel.
- Doktor úr, én csak a feleségemmel és heti két alkalommal.
- Hát akkor tudja mi lehet a baja, a glória szorítja a fejét.

Pistikéék vacsoráznak, és Pistike megkérdezi az apját:
- Apu, mi az a bordélyház?
Apjában megáll az ütő, gondolkozik, majd végül így válaszol:
- Az egy olyan hely, ahol pénzért szeretetet lehet kapni.
Pistike másnap el is megy a bordélyházba, ahol a madam fogadja...
- Csókolom, apukám azt mondta, hogy itt pénzért szeretetet lehet kapni!
A madam egy kicsit meglepődik, de mivel elküldeni nem akarja ad neki palacsintát, amit Pistike meg is eszik.
Este újra együtt a család, vacsoráznak.
- Képzeld apu, voltam bordélyházban.
- És? - kérdi az apja rémülten.
- Hát, hárommal elbírtam, a negyediket meg szétteríttem és kinyaltam.

Gyerekek a hátsó ülésen balesetet okozhatnak.
Balesetek a hátsó ülésen gyerekeket okozhatnak.

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KOZMOPOLITA OLDAL

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Brazília

Csillapíthatatlan kíváncsisággal élem napjaim, mely ezerfelé repíti bomladozó szárnyaim, s emiatt oly sokan oly nagyon féltenek... de nekem folyton indulnom kell, nem tehetek másképp, még akkor se, ha néha könnyekkel tekintek is a hazám felé, mert bár ez a világot megismerni vágyó rész egy mozaik csupán, de engem épít.

Huszonöt óra utazás, három átszállás, két gép törlése, egy infarktus, viharok, érdekes ismeretségek és néha az érzés, hogy nem vagyok teljesen normális, amiért egyedül elindultam ilyen messzire a biztonságos Európából: ezek jellemezték a repülőutamat az óceánon túlra június 30-án.

Az utolsó gépről indultam lefelé már, de megtorpantam, mert vörös szőnyeg borította a lépcsőt, s újságírók hada tolongott mindenütt, így jó néhány percbe telt, míg nyugtáztam, hogy nem engem vártak. Lebattyogtam az utolsók között, és a nevemmel díszített tábla felé siettem. Naiv kérdések hadára válaszoltam, míg végigautóztunk az óceánparton, az égbe magasló, pazar felhőkarcolók rengetegén át ideiglenes lakhelyemig, ahol az 5 órás időeltolódás miatt szinte rögtön álomba merültem.

Egy harmadéves egyetemista fiú volt a vendéglátóm, akitől sokat tanultam hazájáról az egy hónapos gyakorlat alatt.

Vitória, a Rio de Janeirótól 500 km-re északra fekvő, 600000 lakosú város tulajdonképpen egy olyan, ma már teljesen beépített sziget, mely köré 5 település kapcsolódott a szárazföld felől, s amelyet felhőkbe ívelt hidak kötnek össze a kontinenssel. A leghosszabb híd végén egy meredek szikla ormán egy, a Mária-kultuszt hirdető hófehér kápolna áll, amely a várost átszelő útról is végig látszik, így az az érzés keríti hatalmába az utazót, hogy valamiféle isteni kegyelem szövi magát a tájba.

Brazíliában teljes mértékben hiányzik a középréteg, így hatalmas szakadék tátong a gazdagok és a szegények között. A kitörés a nyomorból iszonyatos erőfeszítéseket kíván, néhány út mégis zsúfolásig telik próbálkozókkal: a színészet, a zene, az orvoslás, a futball és sajnos a drogárusítás ilyenek. A társadalmi különbségek felfoghatatlanok: a mesebeli luxus toronyházai mögött a domboldalakon megszámlálhatatlan, befejezetlen viskó omladozik a népes családok hajlékaként.

A Santa Casa, ahol a gyakorlatomat töltöttem, a nincstelenek ellátását szolgálja. Itt tanulnak az egyetemisták, tanítanak, s gyógyítanak az átlagban 3-4 munkahellyel rendelkező orvosok, csupán odaadásból. Az épület romos, a felszereltség minimális és az ápoltak rettenetes állapotban, legtöbbször az utcáról kerülnek be. Rengeteg az AIDS-es, a Hepatitises, a TBC-s és a trópusi betegségben szenvedő (Dengue-lázas, sárgalázas...), de a bandaháborúban lövéseket kapott fiatal is, akik amputált végtagokkal is visszakerülnek a drog birodalmába. Láttam hibás transzfúziótól görcsbe ránduló betegeket, akiknek a halál árnyéka ült rettegő arcukon, s ágyaik köré gyűlő orvosokat, akik órákon át vigyázták a reszkető testeket, s mindez csak azért, mert nincs pénz a precíz vérazonossági tesztekre, így a szerencse vagy a sors dönt csupán az életekről. A műtőben káromkodó orvosok dobálták a használhatatlan eszközöket, de küzdenek, még akkor is, ha a beavatkozás közben levett sürgős szövettani vizsgálatra 40 napot kell várni, mert a biopszia kiértékelésére elfogyott a keret.

Az anamnézis felvételének döbbent perceiben általában egy angolul beszélő fiatal volt velem: drogokon felnövő nemzedékek, alkohol és akkora rokonság, hogy felderíthetetlenné váltak a szálak.

Sok osztályon voltam, s csodálatos volt figyelni a végtelen odaadást, a diákokon tapasztalt határozottságot, az összeölelkező orvos-beteg találkozást, az anyagiaktól mentes, őszinte hálát. A köszönések a doktor és a páciens között szorító ölelésekbe manifesztálódtak, melyből mi, medikusok is jócskán kaptunk. Gyakran láttam, hogy a kikérdezés alatt szinte végig fogta egymás kezét a két fél, s a beteg kezét fogta még az őt kísérő családtag is, aki segítette a pontos visszaemlékezést a panaszokra.

Az oktatás gyakorlaton alapszik: a második évtől egyedül vannak a medikusok a kórházban, mindenhová bemehetnek, minden iratot ők töltenek ki kézzel - versenyezve, hogy ki ír szebben-, s az orvos csak ellenőrzi a helyességét, majd kis csoportokban átbeszélik az eseteket. Negyedévtől saját betegei vannak mindenkinek, és ő felel a kezelésekért, szakorvos felügyeletével, így a felelősséget és precízséget egyre fejlesztve. Maguknak tanulnak, hogy a legjobbak legyenek. Érdekes, hogy a diákok további egyetemek megnyitása ellen rendszeresen az utcákra vonulnak, tüntetve ezzel az oktatás színvonalának esése, és a túlképzés ellen, védve saját megélhetésüket is.

A magas összegű biztosítással rendelkező réteg kórházai inkább hotelekre hasonlítanak, ahol a beteg mellett lakosztályt kap az érintett családja is, hogy ne érezze magát egyedül a gyengélkedő.

Valahányszor megkérdezték honnan érkeztem, mindig csillogó szemekkel említették Budapest legendás

szépségét, s arról faggattak, hogy tényleg kék-e a Duna, amiről a keringő regél. Nekik az egyik legdrágább úti cél fővárosunk.

Egyszer, hazámról mesélve egy fiú a Tavaszi szél című dalt énekelte el nekem tört magyarsággal, szinte hibátlanul, ami végtelenül meghatott: a Queen egy híressé vált koncertfelvételéről ismerte a sorokat.

Az óceán végtelensége mindvégig lenyűgözött. A felszínét hajnalban elsimító angyalszárnyak, az árusított labdáktól görnyedő vénember, a 81 éves kendőárus, aki 16 fiával nem kirívó apa, a sárkányeregető fiatalok és a magasra szökő hullámok igazán káprázatba ejtők, és annak ellenére, hogy kiutazásom alatt ott tél volt, általában 25-30 foknál sosem volt hidegebb, a strand tele volt vidám szörfösökkel, és fürdőzőkkel.

Próbáltam definiálni a tipikus brazil embert kintlétem alatt, de lehetetlennek bizonyult sztereotípiákat felállítani, hisz vonásaik sokféleségében az egész világ tükröződik. Ami mégis eggyé kovácsolja őket, az a határtalan nacionalizmus, a büszkeség és az optimizmus. A brazil zászlók mindenütt hazaszeretetüket hirdetik: az aszfalton, a házakon, a ruhákon és az ékszereken, s ezek nem a turistáknak készülnek elsősorban.

A délutáni séták alkalmával különös dolgokkal találkoztam: a banki automatáknál például egy fizetett ember áll az analfabéták magas száma miatt, hogy a számlára kiutalt segélyeket fel tudják venni; át kellett lépnünk olykor túladagoltan fekvő fiatalokon szó nélkül...

Este gyakran kiültünk a kivilágított óceánparton a homokba, és álmodoztunk. Egyszer, kókuszdió tejet kortyolva, amikor épp az öreg kontinensen merengtem, határait magam elé képzelve, azt mondta Guilherme, a vendéglátóm: "Mindenkinek Európába kellett volna születnie, akinek nem sikerült, az csakis tévedés lehet." Azóta sem tudom, mit is mondhattam volna.

A brazil himnusz

Az Ipiranga békés partjain,
Egy hős nép kiáltása visszhangzik,
És a szabadság vakító sugarai,
Fürdetik országunkat ragyogó fényben.
Ha erős karunkkal sikerült
Győzelemre vinni az egyenlőséget,
A Te kebleden ó szabadság,
Szíveink dacolnak a halállal!
Ó imádott Hazánk
Te nagyszerű
Üdvözlégy! Üdvözlégy!

Brazília, egy nagyszerű álom
A földi szeretet és remény sugara
Hol tiszta, fényes szép eged
A Dél Keresztjével tündököl
Ó te természet óriása
Szép és erős, bátor és hatalmas,
Jövőd megmutatja nagyságodat,
Imádott föld!
Mindenek felett
Ez vagy Te Brazília,
Ó imádott Hazánk
Gyermekeidnek szelíd anyja,
Imádott Hazánk
Brazília!

A japán kultúra nagyon népszerű náluk minden téren, de a szusin kívül a hagyományos brazil ételek sem hiányoznak az asztalról: rizs és bab alapú köretek, törtkrumpli, sült malacbőr, csirkehúsos torta születésnapra, rákok, kagylók, különleges zöldségek és gyümölcsök színkavalkádja, paradiós csoki... Az italok közül híres a cukornádlé, de a kesulé (a diót borító gyümölcsből préselik) is igazán egzotikus. A hot-dogot a szokásos dolgokon kívül fürjtojással, mazsolával, sültkrumplival és parmezánnal adják az utcákon.

Persze készítettem magyar ételeket is, s bár az alapanyagokat időnkét számomra ismeretlen dolgokkal kellett pótolnom, igazán remek palacsinta, gulyás és paprikás született, miközben kíváncsiságból többeket magyarul tanítottam.

Bámulatosan vallásos minden ottani, és büszkén említik is bármerre járnak. Náluk a diplomata táskás üzletemberek is vidáman énekelnek a szertartásokon.

A foci lételemük: mindenütt játszanak, a strandon, a híd alatt, de még katonaság területén is a kiképzések között. A meccs estéin kiürülnek a városok, és csak másnap élednek újjá.

Kirándulásaink alkalmával lélegzetelállító csodákat láttam: megelevenedett az esőerdő a filmvászonról ismert majmokkal, kolibrikkel és növényekkel. Ellátogattunk az ősi fővárosba is, Ouro Pretoba, és végigsétáltam macskakövekkel kirakott, hihetetlenül meredek utcáin, végigsimítottam a lámpásokkal díszített házak falait. De meglátogattunk a csak borús időben természetellenesen kéklő, a liánokkal és orchideákkal benőtt fák közül az égbe törő, csupasz sziklát is. Voltunk Espirito Santos megye leghűvösebb völgyében is, egy olyan falucskában, melyet Poroszország megszűnését követően az onnan elmenekülő német ajkú családok alapítottak, ma is őrizve hagyományaikat és nyelvüket. Ittunk különleges párlataikból, és ettünk európai recept alapján készült süteményeket, de virágültetvényeikkel is elkápráztattak.

S hogyan alakul a történet folytatása? Várnak vissza szeretettel, és ígéreteket kaptam, hogy meglátogatnak e csöppnyi városban, talán épp a nyári gyakorlat keretein belül, de addig is szorgalmasan tanulnak magyarul Brazíliában, az óceán túloldalán.

Szöveg és fotó: Alphy

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

HAVINOVELLA

Hősök

A második padban ülök. Mellettem Rudi gyűrögeti kis füzetének szélét, szemei a semmibe merednek, valahol máshol jár. Az első hét az első osztályban. Teljesen más, mint eddig. Feszült a csend, az új környezet mindenkit a bizonytalanság ködébe veszejt.

A Tanárnő ezt látja. Jól bevált módszerhez folyamodik, kissé érdekesebb tájakra vezet minket, el a szürke padok mértani erdejéből.

-Féltek a sötétben? – veti fel az első hangzásra meglepő kérdést, de hát nekünk abban a korban ez valódi izgalmakat ígért.

A kérdés hallatán egy ideig néma csend honolt, majd valaki kibökte, hogy: - Igen! Én félek!

Erre aztán mindenki egyszerre rákezdte: - Igen, én is, én is, én is! – Már-már büszkén kinyilatkozva, hogy mi bizony kemény srácok vagyunk, igenis félünk a sötétben!

-Akkor mindenki sorolja fel, hogy mitől fél a sötétben? – folytatta tovább az „eszmecserét" a Tanárnő.

Erre megint csak a félénk némaság volt a válasz, de a később már jól ismert „a jobb oldali padsortól kezdjük"-szabály eldöntötte a kétségkívül rendkívül kényes kérdést. Az első fiú ujját alsó ajkához nyomva, szemeit élesen az égre meresztve pergette végig gondolatait. Kétségkívül felidézte az utolsó esetet, amikor haját tépve, észveszejtően sikítozva rohamozta meg biztonságot jelentő ágyikóját, hogy aztán egyetlen villámgyors mozdulattal magára rántsa a minden démontól védelmező takarót.

Végül kibökte: - A kistestvérem nagyon kicsi még, és mindig kint hagyja a játékait. Attól félek, hogy belelépek az egyikbe, és véletlenül eltöröm.

A Tanárnő mindentudó mosollyal a szája sarkában fogadta a komoly választ és a következőre pillantott. A kislány csupán pár pillanatot várt, közben egy figyelmetlen veréb nekiütközött az ablaknak, ami a falusi csöndben kisebb felbolydulást okozott a kicsiny osztály berkeiben. Amint tűrhető értékre csökkent az esemény kirobbantotta láz, a figyelem központjából rövid időre kikerülő kislány megszólalt: - Nálunk elég magasak a küszöbök, és ha sötétben megyek be a szobába, akkor könnyen eleshetem bennük.

A többi válasz is hasonló volt, mindenki valami fizikai fájdalomtól tartott, vagy megbotlik, vagy belerúg valamibe, vagy felébreszti a ház már alvó tagjait.

Végül Attilára került a sor, aki a legutolsó padban ült. Szülei első perctől féltették az iskolától, mondván, lehet, hogy egy kicsit nehezebben fog boldogulni, mint a többiek. Ennek megfelelően egyből hátsó padba került, ahol egyébként a rosszabb tanulók szokták elfoglalni kiérdemelt helyüket. Ő különleges helyzetben volt, neki megelőlegezték a legrosszabb tanuló címet, holott még alig gázoltunk bele a tanév zavarosnak ígérkező folyamába.

Őszinte szemeit rávetette a kérdő tekintetű Tanárnőre, és egyszerű hangon megszólalt:

- Én a mumusoktól félek nagyon, ha sötét van.

Na erre lett nagy felfordulás, a már amúgy is feszülten várakozó osztály padjaiban! Aki ahogy bírt, röhögött, teli szájjal, ahogy azt megtanulták az utóbbi években. Én magam is velük tartottam, hiszen tényleg nagy butaságnak hangzott a kétségkívül gyerekes válasz, ami nem illett ezen osztály hősies diákjainak elképzelései közé. A Tanárnő pedig csak megértően mosolygott.

Pedig titokban és soha nem kimondottan mindannyian tudtuk: egyedül ő mondott igazat.

-latyak-
lzbarth@yahoo.com

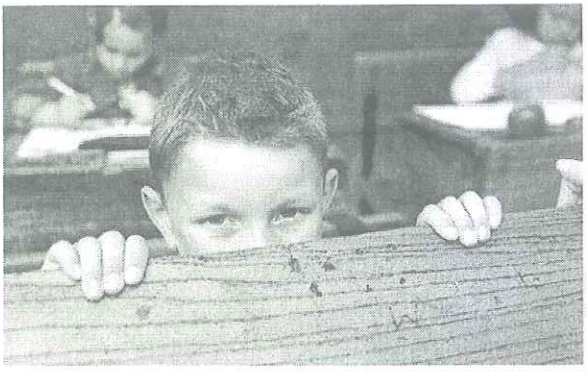

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Otthon

Az úton a párás vonatablakon át látni véltem a kémények füstjét, a külvárosi megszokott panelokat, a nagy utcák egy-egy töredékét. Túloldalt a bányaváros iszaptengereit. Nagyon egyedül éreztem akkor este magam ott, ahol születtem. Nem voltam városi gyermek, bevallom. Nem hullattam krokodilkönnyeket akkor, mikor vidékre kellett költözni.

A város talán egyetlen szép pillanata volt, amikor – rövid időre– összeölelkezett több nemzet ama nyolcvankilences decemberi forradalom után. Előbb ősz volt. Mint most. A pocsolyákat fodrozta a szél, rajtuk papírzacskók vitorláztak. Aztán mind zátonyra futottak, és páran egy reggel odafagytak. Kisgyermek voltam. Lövésekre emlékszem, ha egyáltalán azok voltak. Anyám szólt, hogy ne álljunk közel az ablakokhoz. De attól kezdve igazabb volt a mosoly, bármi is történt valójában. Az örömöt nem lehetett csak úgy sárba tiporni. Napok alatt nem.

A városról mélyebb emlékek is előtörtek. Leszálltam a vonatról, és imádkoztam, hogy ne kelljen más nyelven beszélnem. Három éve semmi sem változott. Igen. Rövid ideig én is csodálkoztam ezen, aztán eszembe jutott, miért is tűnhetett olyan soknak ama három év.

Az utcák szinte zengtek attól, hogy szabadság van, holott többségünknek fogalma sem volt arról, hogy ez mit jelent. Csupán láttunk olyat, amit korábban soha, és ez elég volt ahhoz, hogy ízlelgessük. Egy ritkán nyíló virág nektárja, melyre oly sokan szomjaztak, és oly keveseknek virágzott.

A fülkék közül egy sem üzemelt. Találtam egy taxit, hogy falura vigyen. Hát beszélnem kellett.

„Nem, ez nem otthon!" - súgták nyüszítő hangok. Amint megérkeztem úti célomhoz, és a taxis kezébe nyomtam a

számomra ismeretlen valutát, még több idegentől éreztem szabadulást.

Határozott lépések a sötét éjszakában. Ha mást nem is, akkor ezt már megtanultam: ne fordulj senki felé, ne fogadj el semmit; egy kérdésre válaszolj oly röviden, ahogy csak tudsz, de mindig legyen válaszod, még a legrészegebbnek is. Futni, menekülni meg ne próbálj. Ha csak lehet, meg ne szólalj, térképet és pénzt sose végy elő a nyílt utcán. Húzd ki magad! Ne éreztesd a félelmet senkivel. Vágd zsebre a karórádat, a másik zsebben hordj bicskát. Csak később derül ki, hogy tényleg az időt tudakolják tőled, vagy a másik zsebed tartalma a számodra célszerűbb eszköz. Eme alapszabályoktól egyedül csak kivételes esetben szerettem eltérni.

* * *

Lidérces álmom volt. Egy lángoló pódiumon ezer és ezer ördögnek kellett bizonygatnom, hogy most már itthon érzem magam. Az ágyamban fogvacogva forgolódtam, majd meg sem tudtam mozdulni. Lámpát szerettem volna kapcsolni, hogy álmom megszakadjon, de a kelleténél többen is lefogták a kezem. Végül elfordítottam az arcomat tőlük, és verejtékben ázva ébredtem szobámban. Az ablakon az utcalámpa fénye szűrődött át, és két macska keltette csúnya perpatvar kellős közepén találtam magam.

Nyolc évvel látogatásom után semmivel sem jutottam előbbre. Nem lettem több, se kevesebb. Azt gondoltam, talán az idő vagy az álmok hozzák a megoldást.

Biztosan nem tudom megmondani mikor történt, de egy séta közben idehaza felfedezni véltem régi városom egy szegletét. És ez még inkább megerősített abban, hogy olyan turista lettem, aki a világ minden pontján otthont keres.

A padon nem ültem egyedül. Mindig volt egy mosoly, egy arc, aki minden mozdulatomat megkönnyezte. Hol szőke, hol barna. De volt, hogy csak a szemeit lehetett kivenni a sötétben vagy csak ajkait érezni a holdtalan éjszakákon.

Miután megszabadultam az álomtól, kezdődött egy új, amire már nem emlékszem. Volt úgy, hogy az illatok, volt, hogy inkább a táj vagy az emberek szóltak. Ahogy nem volt gazdátlan az éjszaka sem, és sorsot húztak, akik rajta osztozkodtak, úgy az ismerősök sem voltak azok: egy pocsolyában pár őszi levél ugyanúgy céltalanul és hanyagul kavargott talán ugyanattól a széltől kergetőzve, mint nyolcvankilencben.

-hoarpi-

FÜLHÖZ SZÓLÓ AJÁNLATOK

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Electroclash

Maga a fogalom 2001 végén született meg, amikor a New York-i dj és partyszervező Larry Tee egy nevet keresett az ebbe a stílusba tartozó zenei fesztiváljának. Szinonimaként használják még az electro-punk elnevezést is. Leginkább ez az a név, ami a legjobban leírja a stílust. Mivel nincsen egy egységes definíció, ezért elég széles a palettája. A kevés elektronikát tartalmazó elektropoptól egészen az inkább punk kategóriába sorolandó erőteljes rock elemeket tartalmazó változatig sok mindent felölel. A leggyakoribb, de nem feltétlenül jelenlévő stíluselemek:

-Átható 4/4-es ütem, elektronikus, legtöbbször „keményen" hangzó nagyon egyszerűen felépített hullámformákból álló szintetizátor alap. Egyszerűen felépített, leginkább női ének különösebb komplexitás nélkül, gyakran csak egyszerű beszéd.

-Az angol nyelvű énekesektől a német és a francia nyelv használata. A franciával lágyabb, míg a némettel inkább egyfajta militarista hangzást érnek el. Igazi különlegesség a híres Ladytronnál a bolgár nyelv használata.

-És végül egy viszonylag gyors 140-200 BPM-es tempó.

Néhány előadó: Ladytron, Miss Kittin , Mount Sims, Peaches, Fischerspooner.

Miss Kittin

Az 1973-ban Grenoble-ban született Caroline Hervé egyike a stílus úttörőinek. Az egyetemen modern művészetet és grafikát tanult, majd ezt követően fordult a zene felé. Rendkívül nyitott volt más zenei irányzatok iránt, mint pl. klasszikus zene, a jazz és a disco. Nem teljesen önként kezdődött a karrierje, ugyanis 1993-ban az akkori barátjának, aki DJ volt, leszólta az egyik mixét, erről ő azt mondta neki, hogy ha tudja csinálja jobban. Az új mixelési stílusában, melyben a minimál-technohangzást vegyítette a nyolcvanas évek popzenéjével, nagy sikert aratott a rajongók körében. 2001-ben jelent meg a Miss Kittin & The Hacker néven fémjelzett első albuma „The First Album", melyen Michael Amato-val dolgozott együtt. Több számuk is nagy sikert aratott, mint pl. az 1982 vagy a Frank Sinatra. Ezt követően olyan neves előadókkal dolgozott együtt, mint Golden Boy vagy Felix Da Housecat. A 2002-es duettje, melyben Sven Väth-el a híres francia szám „Je t'aime"–et fogalmazták újra, szintén nagyon sikeres volt. 2003-ban kihozza első mix albumát Radio Caroline Vol 1. címmel. 2004-ben jelent meg második szólóalbuma „I-com" címmel, ez már hamisítatlan electroclash. A "Professional Distortion"-t és a "Meet Sue Be She"-t mindenképpen ajánlom hallgatásra. Idén 2 mix Cd-t is kihozott, melyeken az élő fellépéseiről vannak számok.

Weboldal: www.misskittin.com

-Sanya-

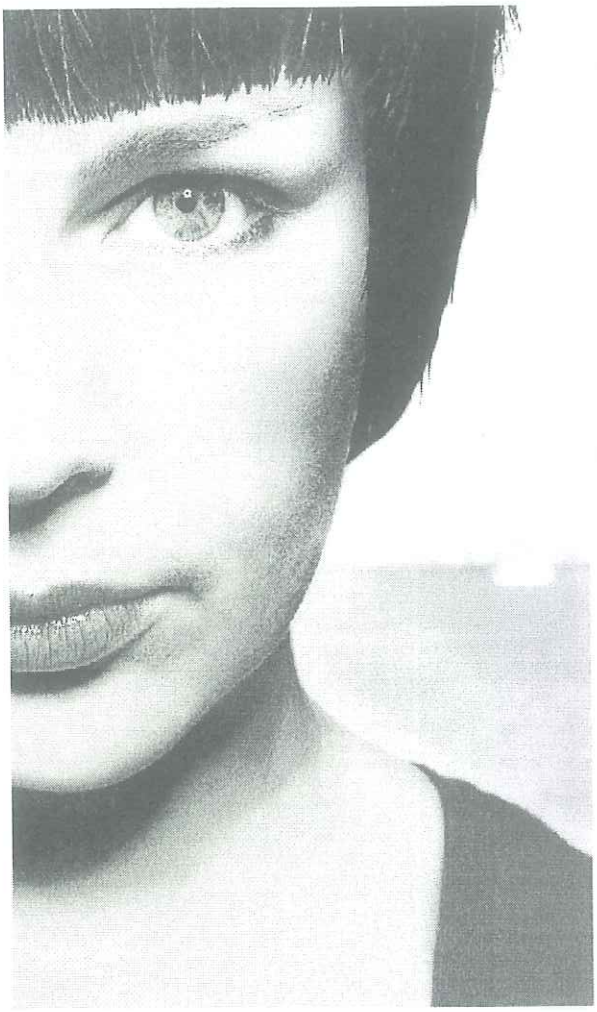

Flunk

Újfent trip-hop, úgyhogy most el is tekintenék a stílus ismertetésétől. Akit érdekel, az elolvashatja az előző számunkban.

Ahogy azt egy ismerősöm mondta „minden jó északról jön". Így van ez a következő norvég csapattal is. Sajnos nem igazán ismertek kis hazánkban, pedig zenéjüket a legnagyobbak között kellene említeni.

Az Ulf Nygaard, Jo Bakke, Anja ?yen Vister és Erik Ruud nevével fémjelzett csapat már 2000 óta tevékenykedik. Azóta már három albumot, egy remixlemezt és számtalan kislemezt hoztak ki. Első igazi sikerük 2002-ben a híres „New Order" szám „Blue Monday" átdolgozása volt. Ami rögtön több híres chillout válogatáson is megjelent. Első albumuk „For Sleepyheads Only" 2002-ben jelent meg. A legtöbb zenei újság nagy elismeréssel írt róla, és ezt követően több külföldi koncertjük is volt. 2004-ben jelent meg a következő albumuk Morning Star címmel. A legutóbbi pedig 2005-ben Play America néven.

Zenéjük hamisítatlan trip-hop. Nagy hangúlyt helyezve a gitárra kevesebb elektronikával, mint Ryöksoppéknél. Külön kiemelendő az énekesnő Anja különös éteri, leginkább Björkhöz hasonlító énekhangja. Ha Portishead vagy Lamb rajongók vagytok, akkor azt hiszem mindenképpen érdemes letölteni vagy megvenni, hiszen egy egészen különleges és színvonalas zenéről van szó.

Weboldal: www.flunkmusic.com

-Sanya-

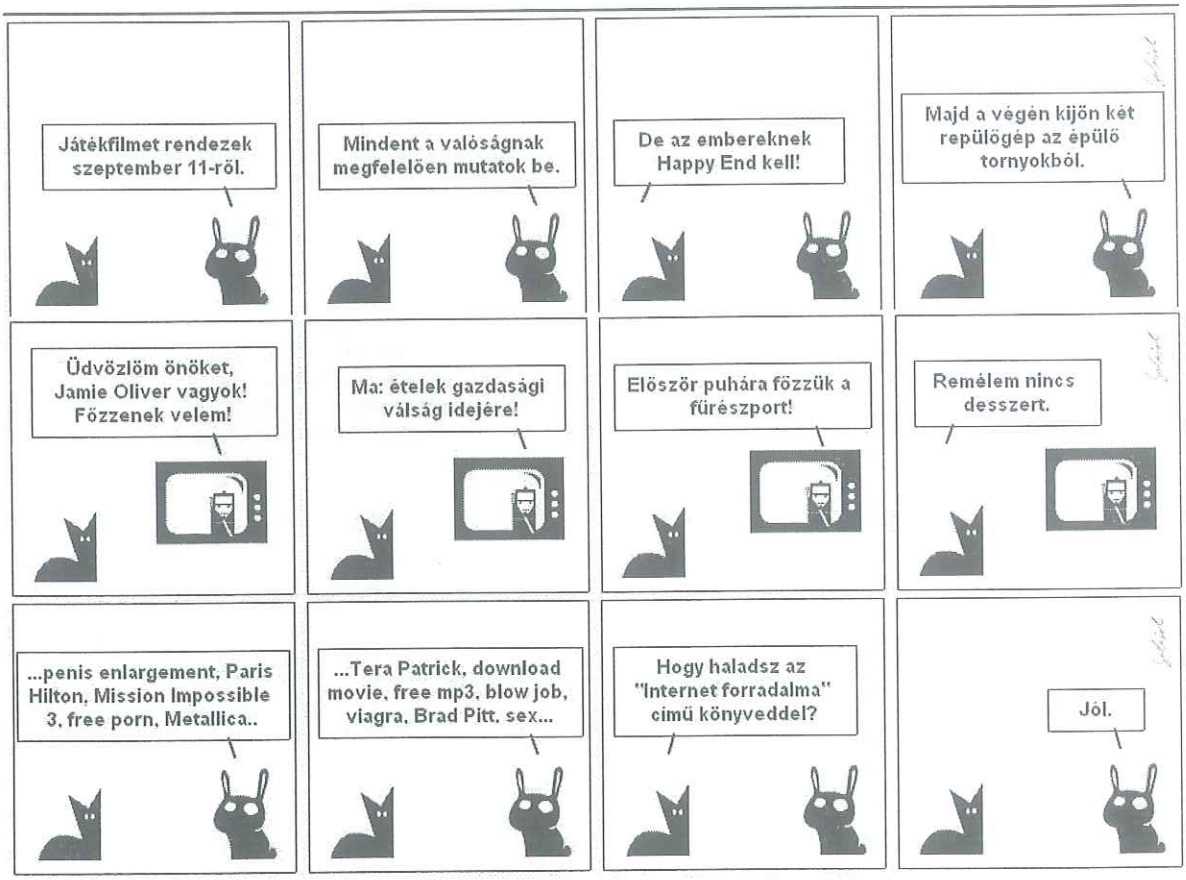

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KÖNYVAJÁNLÓ

A szex vajon mi?

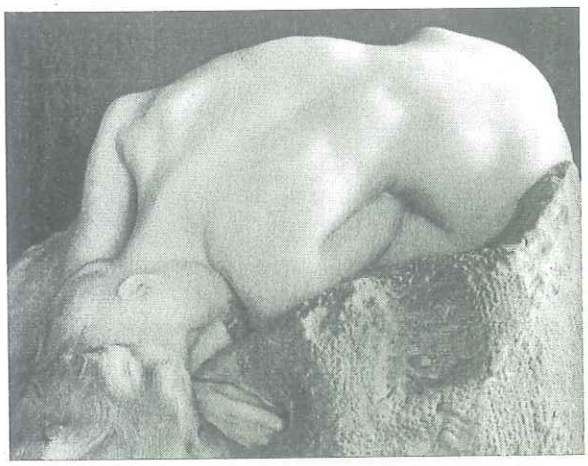

Remélem mindenki elgondolkodott már életében párszor ezen a kérdésen. Ha esetleg mégsem, Paulo Coelho Tizenegy perce után biztosan foglalkoztatni fogja a téma (és nem csak a technikai része). Akkor jó egy könyv, ha az ember magára talál benne, azonosulni tud gondolatokkal, hatással van rá, és azonkívül jó története is van. Bár főleg minket, nőket érint jobban ez a téma, de a férfiaknak is van mit tanulni belőle. Pont egy nagy csalódás után olvastam, és választ kaptam benne olyan kérdéseimre, amikre a másik már sosem fog mondani semmit.

Maria, brazil, naiv kislányként érkezik Genfbe, tele nagy álmokkal, hogy egy nap majd gazdag és híres lesz, férjhez megy, és egy nagy földön gazdálkodik hazájában. De az élet sosem egyszerű... Maria hamarosan prostituált lesz, és nem pusztán a pénzszerzés miatt, hanem meg akarja ismerni önmagát és a világot is a szexen keresztül. Nem keresi a szerelmet, mert rájön, hogy csak fájdalmat és csalódást okoz neki ez az érzés. Naplójában éli lelki mindenapjait, míg egy nap váratlanul megismer egy férfit, aki megváltoztatja az életét és hozzáállását a szexhez és a szerelemhez, ami előtte sosem okozott neki örömet.

Mindenki ugyanazt keresi az életben, kalandot, pénzt, társat és persze jó szexet. Valamit viszont nagyon elrontottunk az utóbbi száz évben, a szexet már annyira általánosítottuk, hogy elfelejtettük közben a titkot. Hiszen minden reklámban benne van nyíltan vagy burkoltan, ordít ránk az utcákon, mégsem tudjuk, hogy mi a szex valódi jelentősége az életünkben. Azért is érték ez a könyv, mert nem elcsépelten, unalmasan ír erről a témáról. Ralf Hart ugyanezt érzi, számára a szex már nem jelent semmit, a kielégülést utcalányoknál keresi, a szexualitás olyan neki, mint a kézfogás, nincs semmi jelentősége. „Technikailag" olyan, mint az autóvezetés, mindegyikkel ugyanúgy működik, de nem mindegy, hogy Trabantot vezetünk vagy Mercedest. Mi az oka annak, hogy a nők többségének még sincs orgazmusa mindig, mindenkivel? Azért mert mindig ajtóstól rontunk a házba, és nem figyelünk mindig a másikra, folyamatosan elvárásoknak akarunk megfelelni még az ágyban is. Az egyéjszakás kalandoknál vagy rövid ismeretség után nagyon ritka a teljes összhang a szexben, mivel fogalmunk sincs a másik testéről, pedig az alapvető anatómia és módszer ugyanaz. Minden nő büszke lehet arra, ha nem ötperces numera, hanem igenis idő kell ahhoz, hogy bevegyék a testét és ezeken a kapukon lelkét is, akár csak Szabó Lőrinc Robbanások című versében. Ajánlom a könyvet, hogy újra felfedezzük - ha esetleg elfelejtettük volna-, hogy mennyivel jobb a szeretkezés, ha őrülten szerelmesek vagyunk, olyankor nem kell gondolkodnunk vagy alattomosan megjátszanunk magunkat, az egyszerű mozdulatok is tökéletesek lesznek.

Másrészről a történet jó példa arra, hogyan küzdjünk az álmainkért, akár nem megfelelő eszközökkel is, és pont azt az útmutatást adja nekünk, amire ebben a korban szükségünk van. Mert azért születtünk a földre, hogy valahol otthon legyünk benne. És a helyünket nem csak a hivatásunkban, hanem a kapcsolatainkban is meg kell találni. Viszont türelmesnek kell lennünk, mert „mindennek megvan az ideje... ideje az ölelésnek, és ideje, az elválásnak..."

Ne egy tipikus Pretty woman történetre számítsatok, és azt sem állítom, hogy bizonyos részek nem sántítanak benne - hisz maga az író is elismeri, hogy ez csak egy könyv, de kötelessége arról írni, ami valóban foglalkoztatja. Nemcsak a szexualitás szentségét mutatja meg, hanem azt is, hogy mielőtt meghalunk, még harcolnunk kell az életért.

-Mesi-

Egy komor üzletember repülővel utazik. Kényelmesen elhelyezkedik az ablak mellett, akkor leül mellé egy asszony, ölében tartva egy pincsikutyát. A férfi így szól:
- Asszonyom, vegye tudomásul, utálom az állatokat. Amennyiben baj történik az úton, nem állok jót magamért!
A nő szabadkozik, ígéreteket tesz. Némi idő után azonban a kutya átugrik a férfi ölébe. Az nyomban felfortyan, és nyomatékosan ismét elmondja az előbbieket, a nő eközben rimánkodik és szabadkozik. Rövid idő múlva ismét megtörténik az előző eset. A férfi a következőket mondja:
- No, idefigyeljen! Amennyiben harmadszor is megtörténik az eset, esküszöm, a kutyát kihajítom az ablakon!!!
A nő fűt fát ígér, azonban miután a férfi elbóbiskol, az eb átugrik az ölébe, és beleharap az orrába. Ekkor a férfi elkapja, kinyitja az ablakot és kihajítja a kutyát.
A nő felsikolt:
- Jaj, jaj, Fifike, most mi lesz veled?!
Ekkor egy utas felkiált:
- Nézzék mi van a szárnyon!
És mi volt a szárnyon?
???
A tégla...

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Absztraktminta

Az agykamrákba juttatott lefolyótisztítók hatása az elzáródással járó liqourkeringési problémákra patkányban.

Szöveg Elek[1], Teás K. Anna[1], Ultra Viola[2], Zsíros B. Ödön[2], Email János[2], Nagyokos-Pénzes András[1]

Szentfazék Tudományegyetem, Általános Dugulástudományi Kar, Kamratani[1] és Dilatációs[2] Intézet

Az elzáródással járó liquorkeringési problémák igen komoly patológiás és neurológiai folyamatokat okozhatnak. Korábbi vizsgálatainkkal kimutattuk, hogy apróra vágott citromdarabkákat juttatva a harmadik kamrába, ott elzáródás alakul ki a negyedik kamra felé (Szöveg és mtsa, Magyar Konyha, 2002). Mellékhatásként azonban a patkány verejtéke olyan mértékben tartalmazott citromsavat, hogy az alkalmassá vált befőttek, savanyúságok tartósítására. Továbbfejlesztve a kísérleti modellt, próbálkoztunk naranccsal, ananásszal, mazsolával, és minden esetben hasonló elzáródást tapasztaltunk.

Jelen vizsgálatainkban arra kerestük a választ, hogy a háztartásokban alkalmazott lefolyótisztítók hogyan befolyásolják a korábban kiváltott liquor-keringési akadályokat. A kísérleti állatokon előbb banándarabkákkal (Tesco, katalógus szám: 1598-86) elzáródást hoztunk létre, majd sztereotaxiás készülékkel 5 µl steril lefolyótisztítót (saját fejlesztés) juttatunk a harmadik kamrába. A kontroll állatok viszont 5 µl anti-lefolyótisztítót kaptak. Egy harmadik csoport viszont csak lefolyótisztítót kapott. Az állatokat három nap múlva vizsgáltuk meg, azonban minden nap, kétóránként mértük a verejtékben lévő banánkoncentrációt.

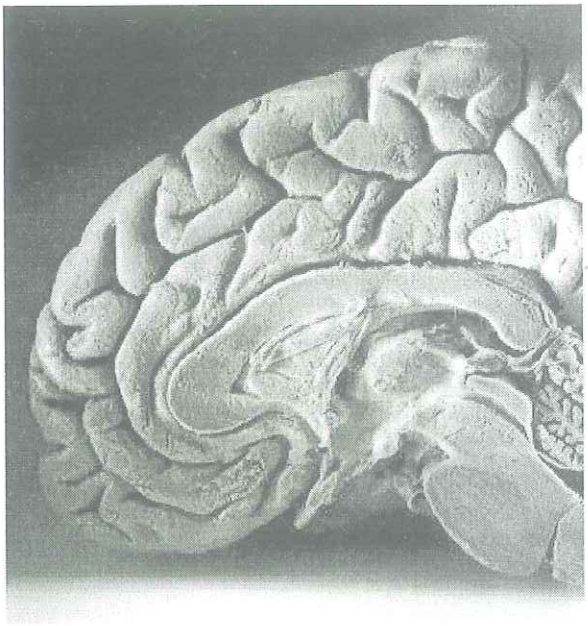

Az irodalomban található adatokkal nagymértékben azonos eredményeket kaptunk. Azon állatcsoport, mely csak lefolyótisztítót kapott, semmilyen neurológiai tünetet nem produkált, verejtékében nem volt szignifikáns eltérés. Az eltömített és lefolyótisztítót kapott állatok hasonlóan viselkedtek, mint az előbbi csoport. A legérdekesebb elváltozásokat a harmadik csoport mutatta, mely a dugulás után anti-lefolyótisztítót kapott. Az állatok verejtékében szignifikánsan megnőtt a banán koncentrációja, csak banánt voltak hajlandók enni, sőt, az egyik idősebb patkány még turmixgépet is követelt magának.

Mindezekből levonható az a következtetés, hogy a lefolyótisztítók hatékonyan megszüntetik a dugulásokat. Bízhatunk abban, hogy ezek a vegyületek hatékonyak lesznek majd a véráramban fellépő hasonló elzáródások gyors megszüntetésében is.

-Dr. Hollósy Tibor-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

KRITIKUS TÖMEG

CRITICAL MASS

Mióta világ a világ, az emberek bele akarnak szólni a felettük álló hatalmak döntéshozatalába, s teszik ezt szenvedélyes lázadással, petíciók megfogalmazásával vagy békés demonstrációkkal.

Forrong az ország, a demokrácia szabadságát a vágyak kinyilvánításának eszközeként ragadja meg a nép, s kapaszkodik bele boldog, boldogtalan. Oly sokféle célért oly sokféleképpen harcol ma a világ, de az elérhetetlen is megközelíthető távolságba kerül, ha sokan, egy emberként vonulnak utcára, s együtt toboroznak további híveket.

Szeptember 22-én, az Autómentes Napon másodszor gyűltek össze az elszánt biciklisek, hogy mozgalmukkal helyet követeljenek maguknak a forgalomban, és egyben szót emeljenek jogaikért, mert a helyzetük a tarthatatlan felé közelít, hiszen gyakran semmibe veszik őket a gépjárművezetők, és mert rettenetesen kevés a számukra kijelölt útvonal. E politikától mentes demonstrációt félévente rendezik meg egyre több városban világszerte.

A szervezők -a Lehet Más a Világ aktivistái- a Búza téren vártak minden érdeklődőt péntek délután, ahonnan a város direkt bicikliseknek ajánlott útvonalán kerekeztünk kígyózó sorokban a Mecsek Áruházig. Mondanom sem kell, hogy szinte lehetetlen volt együtt haladnunk a közúti akadályok miatt, melyek olykor ellehetetlenítették a dolgunkat. A rendőrök biztosították bár az útvonalat a csúcsforgalom idején, de így is sok dugót okoztunk a főútvonalakon, a direkt miattunk lezárt szakaszokon, és hát valljuk be, jó volt kiolvasni az autósok arcáról a tehetetlenséget, és végre igazán ránk figyeltek. Remélem, elgondolkoztak kicsit a bosszúság után a pöfékelő négykerekűek vezetői, akik sok esetben még álló helyzetben sem kapcsolják le a motort, így tovább szennyezve fenyegetett bolygónkat.

A 400 fős csapat olykor lépésben volt kénytelen haladni, de így is nehézkesen boldogult a maroknyi szervezőbrigád, mert a szép őszies időtől örömittas társaság rakoncátlanul gurult, visszaélve a kivételes szabadsággal.

Mi, az orvosi karról érkezők az elsősegélynyújtásért feleltünk, de szerencsére nem sok dolgunk akadt, egy ittas bácsi ellátásától eltekintve, aki a végállomásnál hősködött, kevés sikerrel, a két lábon járás művészetét szemléltetve. Itt egyébként zenéről is gondoskodtak a rendezők, és persze szabad volt az ismerkedés, és eszmecsere egészen este 10-ig.

A karunk előtt sorakozó bicikliket elnézegetve reméltem, hogy többen érkeznek majd tőlünk, de sebaj, jövőre április 22-én ismét lehetősége lesz mindenkinek véleményt formálni, és csatlakozni a lelkes társasághoz.

-Alphy-

- Doktor úr! Igaz hogy haldoklom?
- Igen, miért kérdezi?

Az irtózatos viharban hajótörést szenvedett az angolok hajója. A kapitányt egy óriási cápa támadja meg. Segítségére siet az első tiszt, akinek a fogai között egy hatalmas kés van. A kapitány azonban elhárítja a segítséget:
- Na, de uram! Halat késsel ???

Szórakozóhelyen csajszi odalibeg a pulthoz, mondja a pultos srácnak:
- Helósziókaaa, aggyá valami rostosat!
- Bútorlap jó lesz?

- Azt hiszem, csinálnunk kellene egy EKG-t -szól az orvos.
- Hát, ha szükséges...
- Nohát.. Nekem megvan a kapcsolási rajz, maga meg elektromérnök, igaz?

GASTRO OLDAL

Gyerünk a szabadba, ki!

Látszólag –a cikk megírásának pillanatában– kicsit merész a cím felszólítása, hiszen nem egy képzőművészeti rovatról van szó, amely az ősz színpompás leveleiből kíván tarka, impresszionista képeket kreálni, nem is egy csillagászati rovatról –Latyak nagy bánatára–, mely fel kívánja hívni az Olvasó figyelmét egy ezerévenként egyszer látható égi jelenségre, melyhez általában szükséges minimum egy tiszta égbolt, hanem egy gasztronómiai rovatról. Azonban mégsem kell, hogy e tény eltántorítson bennünket, hiszen, ha nem is egy kellemes, májusi piknikre szólítanak fel az alábbi sorok, azért talán érdemes megállni kicsit, hiszen a grillezés sem megvetendő dévajkodásra ad lehetőséget...

Nem is célom kéjelgő, gasztronómiai csúcsokat ostromló receptekkel előállni, hiszen ezer és egy helyen találhat kedvére valót az olvasó, vagy ami még jobb, egyszerűen szabadjára engedheti a fantáziáját. Sokkal inkább kívánok kedvet csinálni, hogy aztán a szót tett kövesse.

A hozzávalókat könnyű beszerezni, nem jelentenek nagy kiadást, azonban, ha mégsem akar az emberfia hosszú távra tervezni, akkor egyszerűen kérjen kölcsön grillfelszerelést, amit a közvetlen ismerősök (iWiW-esek előnyben) közül biztosan birtokol valaki. Ezt követően a faszén, gyújtó megvásárlása valóban potom pénzbe kerül.

De még mielőtt a közepébe vágnék a dolgoknak, hadd szögezzek le néhány apróságot, melyek minden bizonnyal megkönnyítik a dolgot: Mindjárt az elején felszólítanék a faszén spórolásának mellőzésére! Inkább maradjon felesleges faszenünk, melyben egyszerűen fertőtleníthetünk eszközöket, Semmelweis Ignác nevét mormolva, mint hogy felsüljünk az aktus kellős közepén, és kelljen a szénizzítás misztériumát elölről kezdeni. Semmiképpen se legyünk hamariberkenyék, várjuk ki, amíg a szén valóban teljesen izzik, ennek nyilvánvaló jele, amikor a szénrögöket egyenletesen, finom, fehér hamuréteg vonja be; a lángban való sütögetés nem szolgálja az ízek harmóniáját! Az izzítás lehet hosszadalmas folyamat, ha nem vagyunk kellően dörzsöltek-felkészültek: hiszen lehet legyezni a szenet, elő lehet keresni ősrégi fújtatókat, kooperálhatunk a széllel is, de ez nem az igazi. Legjobb, ha kerítünk egy ventillátort, és a megfelelő légmozgást előidézve néhány perc alatt elérjük a kívánt hatást...

Sokféle hússal, zöldséggel próbálkozhatunk, de ebben is vannak azért követendő irányvonalak. Például, ha bárányt, sertést vagy marhát dobunk a rácsra, akkor lehetőleg legyen olyan, amiben van azért némi zsír is. Egyrészt, kell a zsírban oldódó vitaminokhoz, másrészt nem grillezünk túl gyakran, és ennyi „bűnelkövetés" még Ember professzor szerint is belefér. Nincs szánalmasabb egy élvezhetetlen, cipőtalpkeménységű húsdarabnál... Persze szárnyassal is próbálkozhatunk: mostanában kiváló előpácolt, csomagolt húsokat találhatunk a különféle márketekben. (Részemről a csirke szárnyat ajánlanám inkább, mert könnyebben átsül, és biztosan nem fogjuk a külső részeket szénné égetni az ügylet végére.) Kiváló, zöldségek ízesítésére alkalmas fűszereket is vásárolhatunk, melyek garantálják a sikert. Leginkább padlizsánt, cukkínit, gombát, fóliába csomagolt vöröshagymát, csöves kukoricát használhatunk e célra.

Ami elengedhetetlen, az a bőséges salátamennyiség! Lehetőleg ezt készítsük el előre, és olyan íz világot célozzunk meg, melyben a savak (borecet, ecet, citrom) dominálnak. Ezek jótékonyan kompenzálják a grillhúsok képviselte markáns vonalat. És legyen kéznél jófajta vörösbor (rezveratrol), esetleg jégbehűtött sör, hogy tovább fokozhassuk a kulináris élvezeteket. Természetesen mindenkit felszólítok a mértékletességre az alkoholfogyasztás terén, mert kevés szakács látná szívesen viszont munkája „gyümölcsét" a buli vége felé...

Ha házigazdaként keveredünk a mulatságba, lássuk be, ez nem a nyugodt, komótos evésről fog szólni, legalábbis számunkra nem. Szüntelenül sütögetni kell, mert biztosan akad majd folyamatosan éhes száj, illetve ezeket a sülteket azonnal, frissen kell fogyasztani, és általában többen gyűlnek össze, mint amekkora a grillünk egyszeri kapacitása. De ne csüggedjünk, mert munkánkért cserébe hálás tekinteteket, és boldogan feszülő pocakokat fogunk kapni, ami az egész napos munkáért biztosan kárpótol...

A hideg beálltával sem kell elszomorodnunk, mert vásárolhatunk elektromos grillt is, ami nem annyira romantikus, de kétség kívül katalizálja nyári emlékeink felszínre kerülését... És, ha majd újra itt a tavasz, akkor gyerünk a szabadba, ki!

–dijó–
j_vancsodi@yahoo.com

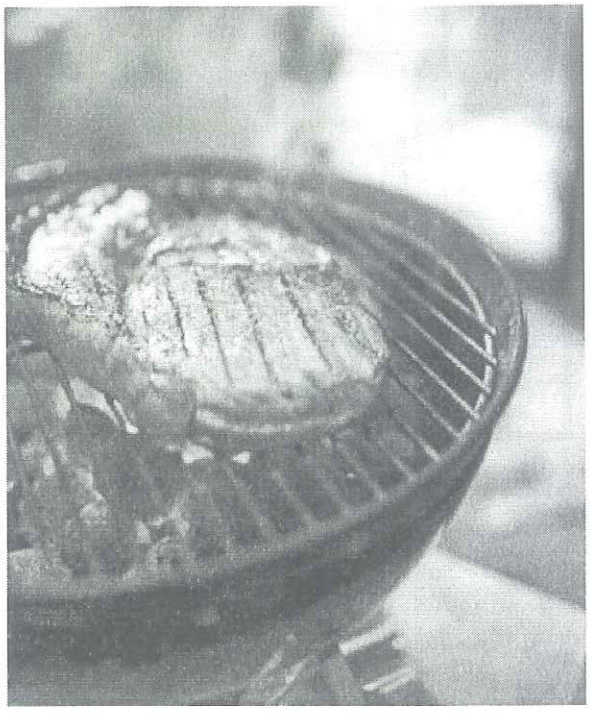

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

REJTVÉNY

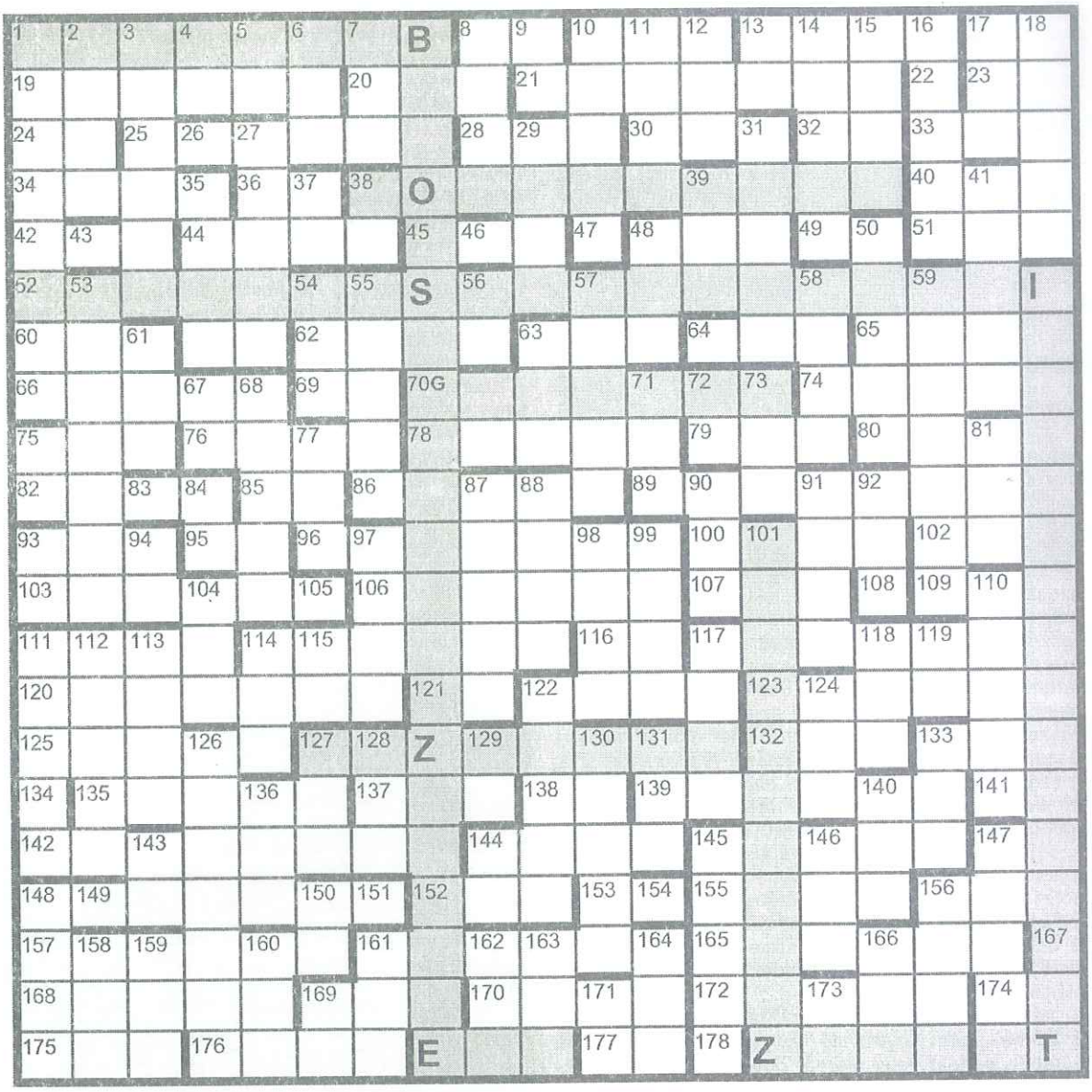

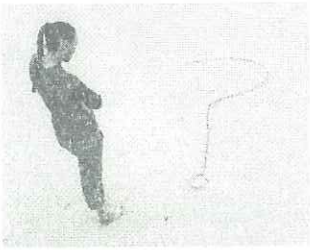

Új félév és az újsággal itt az új rejtvény is. A mostani rejtvény egy Artur Miller idézetet rejt. Jó fejtörést hozzá, de ha nem menne, ne erőlködj mivel a felelősségbiztosítást elfelejtettük fizetni, tehát csak saját felelősségre (én nem merném vállalni a kockázatot).

-Riti&Linkzo-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Vízszintes: 1.: *A megfejtés első része*; 8.: Bőrből is lehet, és a gatyádat tartja; 10.: ?! ; 13.: A győztesek nyakába szokták akasztani; 17.: Az igék így is végződhetnek; 19.: E dolog igen sík! ; 20.: Az italokat itt töltik ki; 21.: Öreg dolog és még értéke is van; 22.: A jód vegyjele; 23.: Növény, amelynek fás szára és koronája is van; 24.: Enni vége; 25.: A kocsi kereke, ha kipörög, akkor ...; 28.: Fül (ang.); 30.: Régi Nevén Imre;) ; 32.: A birka hangja; 33.: Valami AMerika;) ; 34.: Ha ezt teszed ittas lesz a barátnőd; 36.: Kölcsön ..ja a könyvét; 38.: *A megfejtés harmadik része*; 40.: Erika becézve; 42.: Dél, németül; 44.: Elemi Neutron és Atom Gondozás! ; 45.: Fű, virág és legelésző állatok vannak rajtam; 47.: Lásd vízszintes 22 pont; 48.: Láb (ang.); 49.: Saját kezűleg (röv.); 51.: Hát (ang.); 52.: *A megfejtés második része*; 60.: Gyors tüzelésű gépfegyver; 62.: A csárda eleje;) ; 63.: Fogoly; 64.: Farmer márka; 65.: Igazi (ang.) keverve; 66.:Ördög másként; 69.: Sétáló Egyén! ; 70.: *A megfejtés negyedik része*; 74.: Felmosó alkalmatosság; 75.: Lejön de hiányosan; 76.: Vég nélkül ritka; 78.: Rozzant ház neve; 79.: ...e Vera; 80.: Vasárnap ez van a templomban; 82.: Kívánság; 85.: Lojális; 86.: Reggel kukorékol; 89.: Ha elvörösödsz ...; 93.: Az ebéd így készül; 95; Többesszám egyes személy; 96.: Nem látsz le a tó fenekére ...; 100.: Kedvenc margarinunk; 102.: Kevert adó; 103.: A hőség megráncosítja a gyümölcsöket; 106.: A róka ilyen; 107.: Ismétlés (röv.); 108.: Lásd vízszintes 22.; 109.: A Star Wars hősnőjének neve keverve; 111.: Igyekszik valahova; 114.: A nap ilyenkor kell fel; 116.: A fegyverrel ezt teszik; 117.: Fél valamitől; 120.: Oldalt fordulva halad; 121.: Majdnem sár! ; 122.: Köret morzsás formában; 123.: Éhes másként; 125.: A győztesek örülnek a .....üknek; 127.: *A megfejtés hatodik része*; 132.: Két ember az egy ... ; 133.: Angol író Edgar Allan ... ; 134.: Az elem eleje; 135.: Szabni való ruhanemű; 137.: Scabies (magy.); 138.: Igen oroszul; 139.: Beszélgetés becézve; 141.: Dupla láb! ; 142.: Náthás lesz; 144.: Sári nem becézve; 145.: Nem hideg; 147.: Ifjúsági Magazin (röv.); 148.: A parketta ha nedves lesz ... ; 152.: A szakácsnő szerelmes tehát az étel ... ; 153.: If (magy.); 155.: A fenyvesek gyepszintjében van; 156.: Tudományegyetemünk (röv.); 157.: Majdnem elárusít; 161.: H2SO4; 165.: Hibásan gondolkozik valamiről; 167.: Alvást utánzó hang; 168.: Hangtalanul elmegy előtted; 169.: Az ige után áll; 170.: Majdnem elalél; 172.: Mérgező növény; 174.: Én, .. , ő, mi, ti, ők; 175.: Majdnem segg! ; 176.: Orvos becézve; 177.: Állami Nevelőintézet! ; 178.: A kén vegyjele;

Függőleges: 1.: Félhold alakú izületi porcogó a térdizületben; 2.: A felső tízezer; 3.: Esőerdei madár; 4.: Készpénz (röv.); 5.: Nagyon csodálkozik; 6.: Romos Sötét Rom! ; 7.: Nem teljes ablak; 8.: Idős; 9.: Majdnem vár! ; 10.: fi.; 11.: ...-földre esküszik; 12.: A linóleum eleje; 13.: Élet és Irodalom; 14.: Szörnyű; 15.: My sky (magy.); 16.: A kivel párja; 17.: Teherautó márka; 18.: A banki kölcsön után ezt is fizeted; 26.: Az oxigén vegyjele; 27.: A farm magyar megfelelője; 29.: Apa másként; 31.: Majdnem ingyen! ; 35.: Pelenka felnőtteknek; 37.: Lásd vízszintes 138.; 38.: Majdnem híg; 39.: Szövet lesz belőle; 41.: Reszket; 43.: Elölről ül! ; 46.: Még nem él! ; 48.: Alsó végtag; 50.: Az én kezem; 53.: csak a szája jár; 54.: Hajókat is készít; 55.: a gázszámlát ezen fizeted be; 56.: Majdnem kör! ; 57.: Magyar férfi keresztnév; 58.: Római császár; 59.: Saját fajtársa húsával táplálkozik; 61.: Idegen Tankönyv Nincs! ; 63.: Magyar room! ; 64.: A lyuk széle! ; 67.: Mindennek van ..a; 68.: Életérzés; 71.: Termelői Szövetkezet! ; 72.: Igen németül; 73.: Az alvajárás kezdete! ; 75.: Négylábú sörényes, patás állat; 77.: Lángol és meleg; 81.: Sütő Asszonyok Alapítványa! ; 83.: Az adó kezdete; 84.: Üres jam; 87.: Kever másként; 88.: Benzinkút; 90.: Aranyos; 91.: Töltény (ang.); 92.: Majdnem angol eső! ; 93.: Lásd vízszintes 23.; 94.: Nagyon alszik; 97.: ARnold JátsZik! ; 98.: Országos Sport és Labdarúgó Alapítvány! ; 99.: Testfelszínen található „haj";101.: *A megfejtés ötödik része*; 104.: Arab név; 105.: A folyó vége! ; 110.: Európai, szigetországi nép; 111.: Semmikor; 112.: Ilona becézve; 113.: Náthás egyke! ; 114.: Hogyan Lőjünk Rókát! ; 115.: 2x az ABC első betűje; 117.: Az anyagot tartja míg a mester dolgozik rajta; 118.: Hiányos rovar; 119.: Babahang; 122.: Börtáskából hangot csal elő; 124.: Falu valahol az országban; 126.: A sok tanulás után a diák ..., és elmegy aludni; 127.: A focisták trikója; 128.: ... Muri, Móricz Zsigmond könyve; 129.: Ennyi volt a Hétvége! ; 130.: Szarvasmarha röv.; 131.: Mutatószó; 133.: Polgári Ifjak Szövetsége! ; 136.: Cukor bevonat; 140.: Az oszlop vízszintes szinonimája; 143.: Üres gél! ; 144.: NaCl; 145.: Benyomást tesz valakire; 146.: Van Alattad Valaki! ; 147.: Nagyon itt! ; 148.: Jóképű jól öltözött; 149.: Az elem eleje! ; 150.: Az ismerősöm eleje! ; 151.: A kálium vegyjele; 154.: Az alapozás eleje! ; 156.: Vizelet óvodás szóval; 158.: pH 7-nél magasabb; 159.:Állami Hitelező Gazdaság! ; 160.: Olasz egyes; 161.: Német fi. név; 162.: Végnélkül négy; 163.: Mond (ang.); 164.: Olyan öreg, mint az országút; 166.: Meggyőződés; 169.: Üresen rakodik; 171.: Szólmizációs hány; 173.: Pepsi eleje

-Riti&Linkzo-

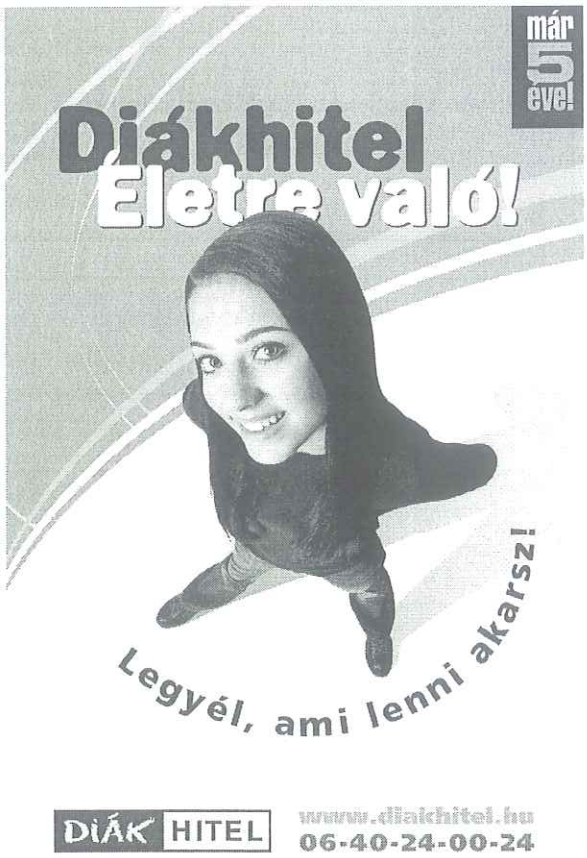

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA STATISZTIKAI HIVATAL

Az eredmények táblázatba foglalva, 121 kérdőív alapján

Voltál- e nyaralni a nyáron?	A. Igen, külföldön	25,6%
	B. Igen, belföldön	32,6%
	C. Mindkettő (A+B)	26,7%
	D. Nem	15,1%

Ha külföldön, hol?	**1. Horvátország**
	2. Olaszország
	3. Görögország
	4. Németország

Rendszeresen jársz-e utazásokra?	A. Igen, évente többször	26,2%
	B. Igen, általában évente	51,2%
	C. Nem	22,6%

Kikkel szoktál elutazni?	A. Családdal	49,3%
	B. Barátokkal	43,0%
	C.Nagy társasággal, buszkir. Stb.	7,7%

Milyen közlekedési eszközzel indultok nyaralni?	Autóval	44,3%
	Busszal	20,3%
	Repülővel	13,3%
	Vonattal	18,4%
	Egyéb: **bicikli, hajó, lakóautó**	3,8%

Milyen kirándulásokat/nyaralásokat kedvelsz jobban?	A. Tengerpart, buli, haverok	55,0%
	B. Hegyvidék, túra, buli, jeti	24,3%
	C. Városjárás	20,7%

Ha lehetőséged adódna az egyetem szervezésében, akár félévenkénti megrendezésben, külföldi utazásokra elmenni 25-30 ezer Ft-ért, részt vennél?	A. Igen, mindkét félévben	14,5%
	B. Igen, de egy évben csak egyszer	78,3%
	C. Nem	7,2%

Sziasztok! A nyári vizsgaidőszak emberpróbáló turnusai után újult erővel, véleményeitekre szomjazva újra itt van a Confabula Statisztikai Hivatal.

Először is üdvözölni szeretnénk az idei gólyákat, és gratulálunk nekik. Reméljük kipihentétek magatokat a nyáron, mert szükségetek lesz az energiára.

Mostani kérdéseink a nyaralásról, nyaralási szokásaitokra irányulnak.

A megkérdezettek 85%-a élt a lehetőséggel, hogy csokibarnára süsse a nap a bőrét, vagy esetleg egy hegyi túrán tisztítsa ki egész évben használt elméjét-tüdejét...

A megkérdezettek közel 93%-a igénybe venné a HÖK által nyújtott utazási lehetőség(ek)et- jó áron, jó helyre, jó arcokkal utazni... éljetek vele.

-aLa MáZoLó-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Vena Literatura

Nézz vissza angyal

Életem első hangjai voltak…
Szárnysuhogás meg a lágy hárfaszó.
Életem első képe volt az.
Nagy kapun kitárt nyárfaajtó.

Életem első igaz érzése,
Egy belső kastély vált palotámmá.
Életem első, szép vendége,
Reméltem marad… ma továbbállt.

Bejöttél. Nem vágytál látni mindent.
„Ide jöttem", - mondtad, de semmi többet,
Mintha… (igen) glóriád látni hittem,
Száz szép estém majd itt töltöm el".

Lelkem lakosztálya meg-megingott,
Féltem, ha képeimet megnézed
Elmész, de hagytad ezer kis titkom,
S csak az arcomat fürkészted.

Azóta száz sötét est fakult el,
A hajnal száz csatában ölte meg,
Reggel szememben kis könny bújt meg,
„Elmegyek" -súgtad- „te nem jöhetsz".

Tekintetem viszonzatlan, sajgó.
A marasztalás árvává vált szó.
Nagy kapun bezárt nyárfaajtó,
Szárnysuhogás s bús hárfaszó.

Nézz vissza angyal! Én oda hunyorgok,
Kandallómban már a tűz sem ragyog,
Egy sarokban motyogva kuporgok,
„Elhagyott, elhagyott, megfagyok".

-zomi-

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Viagra (sildenafil citrate)

Sildenafil citrate, the generic/chemical name sold under the names Viagra & Revatio is a drug used to treat male erectal dysfunction (impotence) and pulmonary arterial hypertension (PAH), developed by the pharmaceutical company Pfizer.

Viagra pills are blue & diamond-shaped with the words „Pfizer" on their one side and „vgr-xx" (xx representing 25, 50, or 100 mg of pill dose) on the other. Its primary competitors in the market are Tadalafil (Cialis) & Vardenafil (Levitra).

History:

Sildenafil was synthesised by a group of pharmaceutical chemists working at Pfizer's Sandwich, Kent research facility. It was initally studied for its use in hypertension (high blood pressure) and angina pectoris (a form of ischemic cardiovascular disease). Phase 1 clinical trials under the direction of Ian Osterloh suggested the drug had little effect on angina, but that it could induce penile erections. Pfizer therefore decided to market it for erectile dysfunction, rather than for angina. The drug was patented in 1996 and approved for its use in impotence by the FDA (food and drug administration) on March 27, 1998, becoming the 1st pill against erectile dysfunction in the U.S. It soon became a great success with annual sales exceeding 1 billion US $ in the period 1999-2001.

British press portrayed Peter Dana & Albert Wood as the inventors of the drug, a claim which Pfizer disputes. Their names are on the manufacturing patent application drug, but Pfizer claims this is only for convenience.

Even though it needs a doctor's prescription it's widely advertised on TV and the name has become so famous that many fake aphrodisiacs go by the name "herbal viagra" or are presented as blue tablets immitating the shape and colour of viagra. Viaga is also known informally as „vitamin V", „Blue Pill" and various other nicknames.

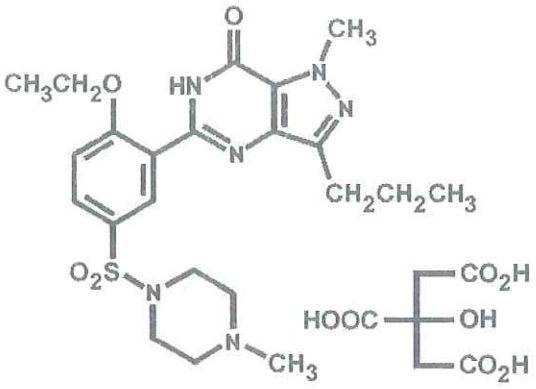

1-[4-ethoxy-3-(6,7-dihydro-1-methyl-7-oxo-3-propyl-1 H-pyrazolo [4,3-d] pyrimidin-5-yl) phenylsulphonyl]-4-methylpiperazine citrate

Mechanism of action:

Physiological process of erection involves the parasympathetic nervous system causing the release of nitric oxide (NO) in the corpora cavernosa of penis. NO binds to receptors of the enzyme guanylate cyclase which results in increased levels of cyclic guanosine monophosphate (cGMP), leading to smooth muscle relaxation of vessels (vasodilation) in corpus cavernosum resulting in increased inflow of blood & thus erection.

Sildenafil is a potent selective inhibitor of cGMP specific phosphodiesterase type 5 (PDE5) which is responsible for degradation of cGMP in corpus cavernosum. Its structure is similar to that of cGMP acting as a competitive binding agent of cGMP and thus erection is enhanced. Note that sexual stimulation & activation of the NO/cGMP system is a prerequisite for erection to occur! Drugs such as tadalafil (Cialis) & Vardenafil (Levitra) operate by a similar mechanism.

Sildenafil is metabolized by hepatic enzymes & excreted both by liver and kidneys. If taken with a high fat meal, there may be a delay in its absorption and peak effect might be reduced slightly as plasma concentration will be lowered.

Certain reports claim that the drug enhances sexual pleasure in women by increasing blood flow to sexual organs but this lacks firm evidence.

Dosage and price:

Dose is between 25-100mg, should be taken once a day and between 30 mins-4 hours before sexual intercourse. Each pill costs about 10 U.S $.

Contraindications and side effcects:

-Patients using organic nitrates and nitrites suchas triglyceryl nitrate, sodium nitroprusside, amyl nitrile (all used vs angina). If combined with Viagra might lead to severe hypotension, ventricular arrhythmias and sudden death).

-Patients using alpha blockers (e.g vs hypertension).

-In men who are physically intolerant to sexual intercourse.

-Severe hepatic impairment (e.g cirrhotic liver).

-Renal failure of any sort.

-Hypotension.

-Recent stroke or heart attack.

-Hereditary degenerative retinal disorders (including genetic disorders of retinal phosphodiesterases; may lead to increased intraoccular pressure).

-Other side effects are priapism (constant erection), myocardial infarction, stroke, sneezing, headache, flushing, dyspepsia, palpitations, photophobia, blurred vision etc... Care should be taken by patients who are also taking protease inhibitors for treatment of HIV (these inhibitors inhibit the metabolism of sildenafil, multiplying its plasma level and thus increasing incidence & severity of its effects.) HIV patients should take one 25mg dose within every 48 hours.

-Some studies have linked Viagra with non-arteritic ischemic optic neuropathy.

Viagra and women:

Although the drug has not yet been FDA approved for female sexual dysfunction many women are using it for increasing pelvic blood flow (e.g aphrodisiac in arousal disorders). At this time there's a pivotal international study going on to determine its effectiveness in women with arousal disorders (e.g those taking antidepressant medication and post-menopausal women). Women who cannot tolerate sexual activity for various reasons or have retinitis pigmentosa should not take the drug.

Recent research is being made on drugs that specifically affect the subtyppe-2 dopaminergic centres in the brain (periventricular nuclei) to possibly help in arousal disorders & desire problems as well. Melanocyte agonists may also play a simlar role in the central nervous system.

Other uses:

-Pulmonary Hypertension (PAH): since it relaxes the arterial wall, it decreases pulmonary arterial resistance & pressure, and thus the strain on the right side of heart subsequently improving symptoms in right heart failure. Because distribution of PDE-5 is mainly in arterial smooth muscle in lungs and penis, sildenafil acts selectively in both these areas without inducing vasodilation in other parts of body. The preparation used for PAH is Revatio (20 mg, white, round pill to avoid confusion with Viagra.) Bosentan and prostacyclins are also good for PAH.

-Raynaud's phenomenon: 2005 research showed that Sildenafil cut the frequency of this phenomenon and reduced the duration of its attacks by 50% as well as quadruplying the mean capillary blood velocity at the specific site.

-Cognitive enhancement: Recent study performed at the National Institute of Aging's Gerontology Research Centre showed that sildenafil citra te may help to attenuate cognitive deficits associated with aging. Researchers are optimistic about the drug's promise in treating age-related neurodegeneration.

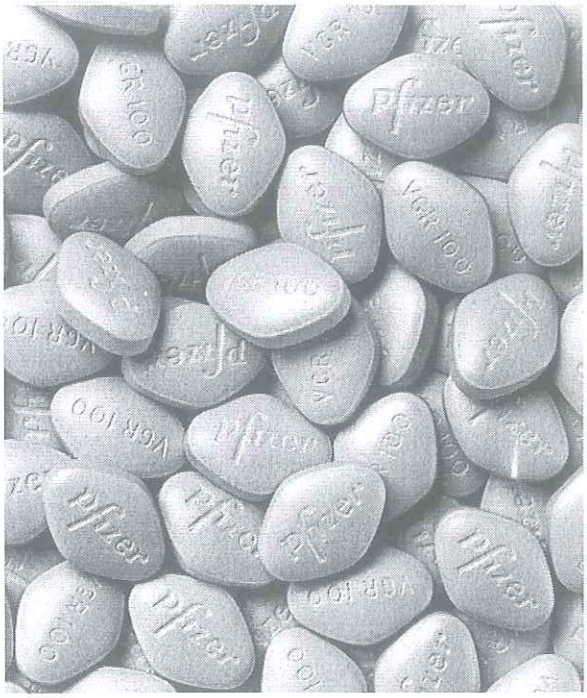

-Analgesia: In rodents it demonstrates anti-nociceptive peroperties by increasing the pain threshold (especially diabetic ones).

-Aphrodisiac & recreation: under research. Some users mix it with methylenedioxymethamphetamine (MDMA, ecstasy), a combination known as Sexstasy.

-Zarifis Georgios-

Ristorante & Pizzeria
All' Elefante

„Original authentic Italian food
in
the heart of the City"

Order more than 5000 HUF
to get 15% discount.

***

Get 10% discount with student ID
when eating at our restaurant.

***

Ordinance: 72/216-055, 72/532-189

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

DEUTSCHE SEITEN

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

Erstmals möchte ich euch in Pécs begrüßen. Hoffentlich wird euch unsere Stadt gefallen. Wir haben ein paar Internetadressen -die für euch nützlich sein könnten- gesammelt.

Ungarische Sprache

www.ungarische-sprache.de ist eine sehr umfangreiche Seite über die ungarische Grammatik.

Stadt Pécs

www.pecs.hu
Dies ist die Seite der Stadt mit ganz vielen Informationen. Ihr könnt oben rechts englische und deutsche Version wählen.

www.pecs2010.hu
Wahrscheinlich wisst ihr dass in 2010 neben Essen und Istanbul Pécs die Kulturhaupstadt Europa sein wird. Auf dieser Seite könnt iher ganz viele Informationen über die Stadt und die Projekete lesen.

Fahrpläne

www.menetrendek.hu
Wenn ihr das Punkt „VOLÁN Menetrend" wählt, könnt ihr die Inlandsbusfahrpläne anschauen. Zu dem Punkt „Honnan:" sollt ihr die Abgangsort und zum „Hova:" den Ankunftsort eingeben, dann das Datum einstellen und auf dem Knopf „KERESÉS" klicken.

www.elvira.hu
Dies ist die Info-webseite der Ungarischen Bahn. Hier könnt ihr die deutsche Version wählen.

www.pkrt.hu
Dies ist die Website des Pécser Massenverkehrs. Wenn ihr den Punkt „Menetrend" wählt, könnt ihr die Busfahrpläne anschauen.
Ein kleiner Guide zu den Fahrplänen:
Oben seht ihr die Haltestellen mit der Laufszeit „Menetidő" vom „Abfahrtsort bis zur gewählten Haltestelle. Vielleicht das Wichtigste: „Egyetemváros" ist unsere Uni.
Die zwei Teile sind die Abfahrtszeiten mit dem Abfahrtsort.

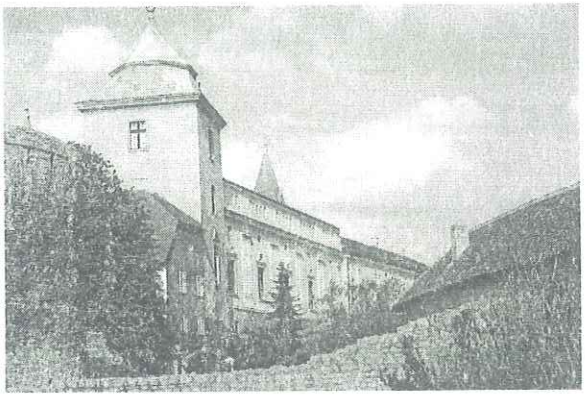

Wichtig!!! Der Teil „Szabad és munkaszüneti napokon" ist der Fahrplan für Wochenende und Feste.

Wetter

www.met.hu
Auf dieser Seite könnt ihr die Wettervorhersagen für Ungarn anschauen. An der Öffnungsseite seht ihr die grössten ungarischen Städte mit der Tagesvorhersage. Unten bei dem Namen der Stadt seht ihr 2 Pfeile auf dem Pfeil der nach rechts zeigt klickend könnt ihr die Wochenvorhersage für die gewählten Stadt anschauen.

Kino

www.port.hu
An diesem Seite könnt ihr z.B. Kinoprogramme anschauen. Zuerst sollt ihr den Punkt „Mozi wählen" Danach links bei dem Punkt „Megye" sollt ihr auf es auf Baranya, dann bei „Város" Pécs einstellen und letztens bei „Mozik szerinti keresés:" sollt ihr auf OK klicken. Danach eröffnet sich eine neue Seite. Hier könnt ihr das Kino auswählen.

APOLLÓ ist eine Art-Kino in der Innenstadt in der Nähe vom Széchenyi tér. Hier laufen die Filme immer in Originalsprache mit ungarischem Untertietel. Montag kostet es 370 Ft an anderem Tagen 670 Ft. Im gleichen Gebäude ist auch ein ganz gutes Restaurant und Café namens „Trafik".

CINEMA CITY PÉCS PLAZA Findet ihr im Stadtteil Kertváros ihr könnt es z.B. mit dem Bus M55 erreichen. Der Ticket kostet von Montag bis Donnerstag mit Studentenausweis 890 Ft sonst 1090 Ft.

URÁNIA findet ihr in der Nähe der Uni. Der Ticket kostet 690 Ft. Das Kino hat auch ein ganz nettes Café.

Wenn ich bei dem Program nach dem Titel des Filmes die Abkürzung „fel." finde, dann bedeutet es dass der Film im Originalsprache mit ungarischen Untertietel läuft.
Wenn ihr auf dem Tietel des Filmes klickt dann könnt ihr ein paar Informationen über den Film anschauen. Der Tietel im Originalsprache , der Regisseur , Schaupieler usw. und unten bei dem Punkt „Linkek" gibt es Links zum Film auf „Imdb" (Infos auf English), oder „Hivatalos weboldal" (offizielle Webseite).

PartyFotos

www.bama.hu
Wenn ihr unten auf „Bulifotó" klickt dann öffnet sich eine neue Seite wo ihr die neuesten Partyfotos mit Datum und Ort anschauen könnt. Ältere Fotos könnt ihr oben auf dem Ort der Party klickend auswählen.

www.nightinfo.hu
Ihr sollt oben auf „KÉPEK" klicken. Danach ist es ganz einfach.
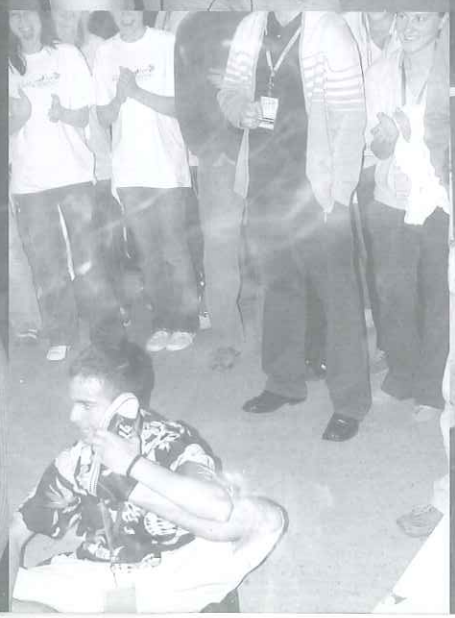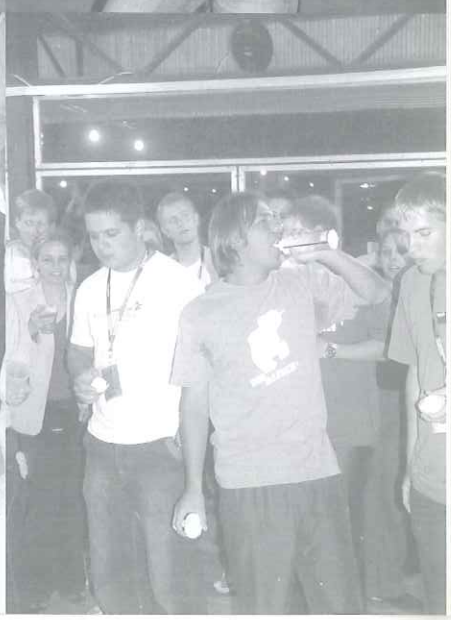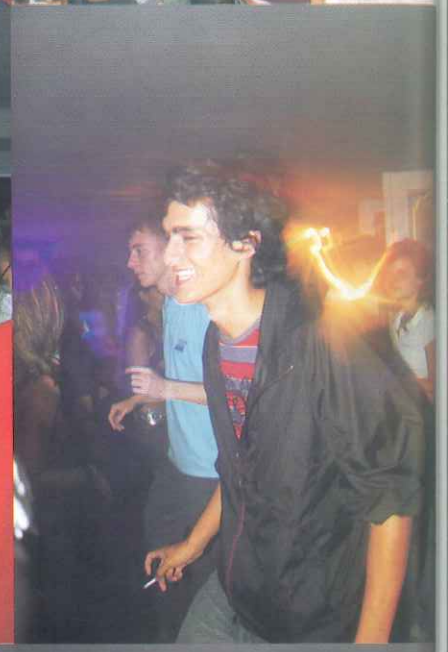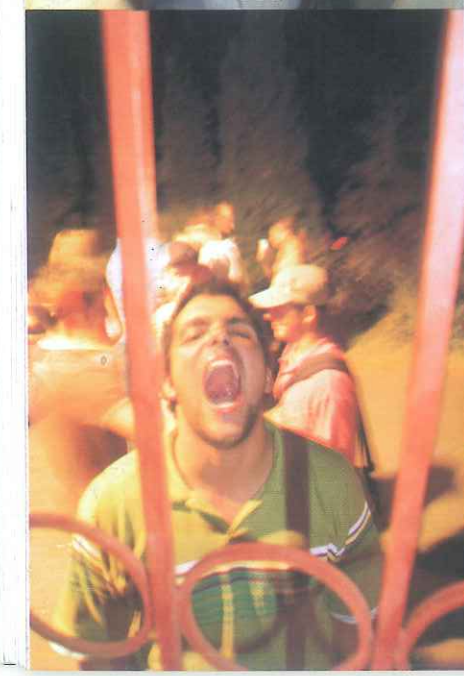
-Sanya-